

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

P9_TA(2020)0321

Nowa strategia przemysłowa dla Europy

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie nowej strategii przemysłowej dla Europy (2020/2076(INI))

(2021/C 425/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności art. 9, 151, 152, art. 153 ust. 1 i 2, a także art. 173, który dotyczy polityki przemysłowej UE i odnosi się m.in. do konkurencyjności przemysłu Unii,
- uwzględniając art. 14, 27 i 30 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając TFUE i Traktat o Unii Europejskiej (TUE), w szczególności art. 5 ust. 3 TUE i Protokół nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności,
- uwzględniając art. 3 ust. 3 TUE, który odnosi się do rynku wewnętrznego, zrównoważonego rozwoju i społecznej gospodarki rynkowej,
- uwzględniając Europejski filar praw socjalnych,
- uwzględniając wyniki indeksu gospodarki cyfrowej i społeczeństwa cyfrowego za 2020 r. opublikowane 11 czerwca 2020 r.,
- uwzględniając dokument Komisji z dnia 2 czerwca 2020 r. w sprawie planu działania dotyczącego strategii farmaceutycznej – szybkiego dostępu pacjentów do przystępnych cenowo leków,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 27 maja 2020 r. zatytułowany „Decydujący moment dla Europy: naprawa i przygotowanie na następną generację” (COM(2020)0456),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 27 maja 2020 r. pt. „Dostosowany program prac Komisji na 2020 r.” (COM(2020)0440),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 19 lutego 2020 r. zatytułowany „Europejska strategia w zakresie danych” (COM(2020)0066),
- uwzględniając białą księgę Komisji z dnia 19 lutego 2020 r. w sprawie sztucznej inteligencji – Europejskie podejście do doskonałości i zaufania (COM(2020)0065),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 19 lutego 2020 r. na temat wpływu sztucznej inteligencji, internetu rzeczy i robotyki na bezpieczeństwo i odpowiedzialność (COM(2020)0064),
- uwzględniając swoją rezolucję z 15 maja 2020 r. w sprawie nowych wieloletnich ram finansowych, zasobów własnych i planu naprawy gospodarczej ⁽¹⁾,
- uwzględniając europejską prognozę gospodarczą Komisji uwzględniając europejską prognozę gospodarczą Komisji z wiosny 2020 r.,
- uwzględniając konkluzje przewodniczącego Rady Europejskiej z 23 kwietnia 2020 r. po wideokonferencji z członkami Rady Europejskiej,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 kwietnia 2020 r. w sprawie skoordynowanych działań UE na rzecz walki z pandemią COVID-19 i jej skutkami ⁽²⁾,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i Wysokiego Przedstawiciela z dnia 8 kwietnia 2020 r. w sprawie światowej reakcji UE na COVID-19 (JOIN(2020)0011),

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0124.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0054.

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

- uwzględniając konkluzje przewodniczącego Rady Europejskiej z 17 marca 2020 r. po wideokonferencji z członkami Rady Europejskiej na temat COVID-19,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 marca 2020 r. zatytułowany „Skoordynowana reakcja gospodarcza na epidemię COVID-19” (COM(2020)0112),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 marca 2020 r. pt. „Nowy plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym na rzecz czystszej i bardziej konkurencyjnej Europy” (COM(2020)0098), konkluzje Rady pt. „Bardziej zamknięty obieg – przejście do zrównoważonego społeczeństwa” (12791/19) przyjęte na jej 3716. posiedzeniu, które odbyło się 4 października 2019 r., oraz komunikat Komisji z 2 grudnia 2015 r. pt. „Zamknięcie obiegu – plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym” (COM(2015)0614),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 marca 2020 r. zatytułowany „Nowa strategia przemysłowa dla Europy” (COM(2020)0102),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 marca 2020 r. zatytułowany „Strategia MŚP na rzecz zrównoważonej i cyfrowej Europy” (COM(2020)0103),
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 4 marca 2020 r. dotyczący rozporządzenia ustanawiającego ramy na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (COM(2020)0080),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 19 lutego 2020 r. zatytułowany „Kształtowanie cyfrowej przyszłości Europy” (COM(2020)0067),
- uwzględniając Program prac Komisji na 2020 r. zatytułowany „Unia, która mierzy wyżej” (COM(2020)0037),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 stycznia 2020 r. w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu ⁽³⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 14 stycznia 2020 r. dotyczący planu inwestycyjnego na rzecz zrównoważonej Europy (COM(2020)0021),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z 28 listopada 2019 r. pt. „Plan konkurencyjnej transformacji energochłonnych sektorów przemysłu UE umożliwiającej zapewnienie neutralnej dla klimatu gospodarki o obiegu zamkniętym do 2050 r.” (sprawozdanie grupy wysokiego szczebla ds. energochłonnych sektorów przemysłu),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 grudnia 2019 r. w sprawie sprawiedliwego opodatkowania w zglobalizowanej gospodarce cyfrowej: BEPS 2.0 ⁽⁴⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 12 grudnia 2019 r. (EUCO 29/19),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 grudnia 2019 r. w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu (COM(2019)0640),
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 20 czerwca 2019 r. dotyczące nowego programu strategicznego na lata 2019–2024 (EUCO 9/19),
- uwzględniając konkluzje w sprawie strategii dotyczącej przyszłej polityki przemysłowej UE, przyjęte przez Radę na jej 3655. posiedzeniu, które odbyło się 29 listopada 2018 r. (14832/2018),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 22 maja 2018 r. pt. „Nowy europejski program na rzecz kultury” (COM(2018)0267),

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0005.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2019)0102.

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 września 2017 r. zatytułowany „Inwestowanie w inteligentny, innowacyjny i zrównoważony przemysł – odnowiona strategia dotycząca polityki przemysłowej” (COM(2017)0479),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie opracowania ambitnej strategii przemysłowej UE jako strategicznego priorytetu na rzecz wzrostu gospodarczego, zatrudnienia i innowacji w Europie ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 1 czerwca 2017 r. w sprawie cyfryzacji europejskiego przemysłu ⁽⁶⁾,
- uwzględniając pytanie wymagające odpowiedzi ustnej skierowane do Komisji, dotyczące opracowania ambitnej strategii przemysłowej UE jako strategicznego priorytetu na rzecz wzrostu gospodarczego, zatrudnienia i innowacji w Europie (O-000047/2017),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 stycznia 2016 r. pt. „W kierunku aktu o jednolitym rynku cyfrowym” ⁽⁷⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 19 kwietnia 2016 r. zatytułowany „Cyfryzacja europejskiego przemysłu – pełne wykorzystanie możliwości jednolitego rynku cyfrowego” (COM(2016)0180),
- uwzględniając porozumienie paryskie ratyfikowane przez Parlament Europejski w dniu 4 października 2016 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 października 2016 r. w sprawie potrzeby europejskiej polityki reindustrializacji w świetle niedawnych spraw Caterpillar i Alstom ⁽⁸⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z 15 grudnia 2016 r. i 23 czerwca 2017 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 grudnia 2016 r. w sprawie spójnej polityki UE dla sektora kultury i sektora kreatywnego ⁽⁹⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie programu konkurencyjności przemysłu, na temat cyfrowej transformacji europejskiego przemysłu oraz w sprawie pakietu dotyczącego technologii jednolitego rynku cyfrowego i modernizacji usług publicznych,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 14 października 2015 r. zatytułowany „Handel z korzyścią dla wszystkich – w kierunku bardziej odpowiedzialnej polityki handlowej i inwestycyjnej” (COM(2015)0497),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 stycznia 2014 r. w sprawie reindustrializacji Europy z myślą o promowaniu konkurencyjności i trwałego rozwoju ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 22 stycznia 2014 r. zatytułowany „Działania na rzecz odrodzenia przemysłu europejskiego” (COM(2014)0014),
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z 22 maja 2013 r. i 22 marca 2019 r. (EUCO 1/19),
- uwzględniając art. 54 Regulaminu,
- uwzględniając opinie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, Komisji Handlu Międzynarodowego, Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, Komisji Rozwoju Regionalnego oraz Komisji Prawnej,
- uwzględniając pismo Komisji Rybołówstwa,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A9-0197/2020),

⁽⁵⁾ Dz.U. C 334 z 19.9.2018, s. 124.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 307 z 30.8.2018, s. 163.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 11 z 12.1.2018, s. 55.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 215 z 19.6.2018, s. 21.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 238 z 6.7.2018, s. 28.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 482 z 23.12.2016, s. 89.

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

- A. mając na uwadze, że aby osiągnąć cel neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r., Unia Europejska potrzebuje nowej strategii przemysłowej, która stworzy warunki dla innowacyjnego, integracyjnego, odpornego i cyfrowego społeczeństwa i wnieść istotny wkład w globalną konkurencyjność europejskiego przemysłu; mając na uwadze, że strategia ta powinna utrzymać wysoki poziom zatrudnienia i wysokiej jakości miejsca pracy, nie pozostawiając nikogo w tyle; mając na uwadze, że taka strategia musi zapewnić dwojaką transformację w kierunku nowoczesnej cyfrowej europejskiej bazy przemysłowej, która w pełni wykorzysta potencjał odnawialnych źródeł energii oraz będzie wysoce energooszczędna, zasobooszczędna i neutralna dla klimatu; mając na uwadze, że strategia ta powinna również wzmocnić globalne przywództwo Europy i zmniejszyć zależność Unii od innych części świata w strategicznych łańcuchach wartości poprzez dywersyfikację i nadanie im bardziej zrównoważonego charakteru, unikając delokalizacji przemysłu europejskiego i zachowując jednocześnie otwarty rynek;
- B. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 i jej skutki doprowadziły do bezprecedensowego załamania gospodarczego w Europie, które grozi pogłębieniem nierówności i zaostreniem napięć społecznych w Unii, zwłaszcza wśród najsłabszych obywateli;
- C. mając na uwadze, że konkurencyjność przemysłu i polityka klimatyczna wzajemnie się uzupełniają oraz że innowacyjna i neutralna dla klimatu reindustrializacja stworzy lokalne miejsca pracy i zapewni konkurencyjność europejskiej gospodarki; mając na uwadze, że takie podejście należy zastosować we wszystkich strategiach politycznych dotyczących transformacji cyfrowej i ekologicznej;
- D. mając na uwadze, że Unia musi uwolnić niewykorzystany potencjał przedsiębiorczości poszczególnych grup społecznych, w tym ludzi młodych, migrantów, osób starszych i kobiet, wśród których należy ten potencjał w pełni rozwijać; mając na uwadze, że strategia przemysłowa Unii mogłaby stanowić okazję do wsparcia kultury przedsiębiorczości wśród grup osób niedostatecznie reprezentowanych lub defaworyzowanych oraz do umożliwienia im pełnego udziału w cyfrowej i zielonej transformacji;
- E. mając na to, że pandemia COVID-19 i wynikające z niej bezprecedensowe pogorszenie koniunktury gospodarczej wywarły wpływ na wszystkie sektory gospodarki, w szczególności MŚP, a w niektórych sektorach spowodowały wręcz całkowity zastój; mając na uwadze, że w tym kontekście szybka i sprawiedliwa naprawa gospodarcza nie będzie możliwa w oparciu o dotychczasowy sposób działania, dlatego punktem wyjścia każdej zorientowanej na przyszłość strategii przemysłowej powinna być naprawa przemysłu oraz zapewnienie długoterminowej globalnej konkurencyjności, w szczególności w sektorach rozwijających się i najbardziej dotkniętych środkami izolacji związanymi z pandemią COVID-19;
- F. mając na uwadze, że ze względu na nowe długi zaciągnięte w celu przetrwania kryzysu gospodarczego prawdopodobnie ulegnie osłabieniu struktura finansowa przedsiębiorstw, czego efektem będzie spowolniony wzrost gospodarczy oraz brak możliwości inwestowania w perspektywie krótko-, średnio- i długookresowej w celu dwojakiej transformacji w zasobooszczędną gospodarkę cyfrową o obiegu zamkniętym i neutralną dla klimatu;
- G. mając na uwadze, że w tych okolicznościach Unia potrzebuje strategii przemysłowej obejmującej dwa odrębne etapy: jeden koncentrujący się na ożywieniu gospodarki, a drugi na jej odbudowie i odporności; mając na uwadze, że ożywienie gospodarcze powinno opierać się na zdecydowanym podejściu zrównoważonym pod względem społecznym i środowiskowym oraz powinno wspierać odbudowę przemysłu w kierunku udanej zielonej i cyfrowej transformacji, z zastrzeżeniem że transformacja ta powinna być sprawiedliwa i wspierana przez wykwalifikowaną siłę roboczą;
- H. mając na uwadze, że sektor przemysłowy w Europie jest silnie ze sobą powiązany i istnieją silne wzajemne powiązania między państwami członkowskimi oraz różne podejścia do przedsiębiorstw różnej wielkości; mając w związku z tym na uwadze, że skoordynowana polityka europejska zapewniająca korzyści całemu łańcuchowi produkcji, począwszy od dużych przedsiębiorstw po MŚP, będzie bardziej prowadziła do zwiększenia globalnej konkurencyjności i zrównoważonego rozwoju Europy;
- I. mając na uwadze, że Unia powinna nadal realizować ambitne wielostronne i dwustronne umowy handlowe; mając na uwadze, że przed kryzysem związanym z COVID-19 przemysł europejski – jako filar unijnej gospodarki zatrudniający około 32 mln osób – znajdował się już na rozdrożu, a jego wkład w PKB UE spadł w ciągu ostatnich 20 lat z 23 % do 19 %; mając na uwadze, że przemysł europejski stoi obecnie w obliczu silnej konkurencji międzynarodowej i często boryka się z coraz bardziej protekcyjnymi środkami handlowymi z państw trzecich, które nie stosują wysokich standardów środowiskowych i społecznych;
- J. mając na uwadze, że nowa europejska strategia przemysłowa musi zapewnić dwojaką transformację europejską bazy przemysłowej zapewniającą jej konkurencyjność i zrównoważony charakter; mając na uwadze, że transformacja ta stanowi dla Europy szansę na zmodernizowanie jej fundamentów przemysłowych, utrzymanie i repatriację miejsc pracy i kluczowej produkcji przemysłowej, a także na rozwój umiejętności i zdolności niezbędnych do podjęcia globalnych wysiłków na rzecz osiągnięcia celów określonych w prawie o klimacie i celów zrównoważonego rozwoju;

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

- K. mając na uwadze, że strategia musi zapewnić niezbędne ramy regulacyjne umożliwiające dwojaką transformację, a także niezbędną infrastrukturę i zasoby finansowe; powinna ona również skupić się na zasadzie „efektywność energetyczna przede wszystkim”, oszczędności energii i zasobów, odnawialnych i bezemisyjnych i niskoemisyjnych technologii energetycznych, obiegu zamkniętego i nietoksyczności;
- L. mając na uwadze, że poza kryzysem związanym z COVID-19 jednym z największych wyzwań wymagających wspólnego kompleksowego podejścia pozostają zmiana klimatu i degradacja środowiska; mając na uwadze, że emisje przemysłowe UE zwiększają całkowitą emisję gazów cieplarnianych w Europie; mając na uwadze, że dekarbonizacja energochłonnego przemysłu pozostaje jednym z największych wyzwań na drodze do osiągnięcia neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r.; mając na uwadze, że wszystkie sektory powinny przyczynić się do osiągnięcia unijnych celów klimatycznych;
- M. mając na uwadze, że kryzys związany z COVID-19 wyraźnie pokazał kluczową rolę zasobów cyfrowych, w tym łączności i sieci, oraz umiejętności cyfrowych jako narzędzi umożliwiających pracownikom i przedsiębiorstwom dostosowanie sposobu wykonywania zadań i operacji do sytuacji nadzwyczajnej; mając na uwadze, że odporność infrastruktury cyfrowej i podnoszenie umiejętności cyfrowych pracowników to obszary priorytetowe dla zwiększenia konkurencyjności przedsiębiorstw europejskich, zwłaszcza MŚP;
- N. mając na uwadze, że nowa strategia przemysłowa Unii powinna koncentrować się na większej łączności, zaawansowanych warstwach cyfrowych, przemysłowym internecie rzeczy, sztucznej inteligencji, technologiach rejestru cyfrowego, wysokowydajnych systemach obliczeniowych i obliczeniach kwantowych; mając na uwadze, że sektor cyfrowy przyczyni się również do Europejskiego Zielonego Ładu i transformacji przemysłowej w kierunku neutralności klimatycznej, zarówno jako źródło rozwiązań technologicznych i optymalizacji procesów przemysłowych, jak i poprzez poprawę efektywności energetycznej i wydajności gospodarki o obiegu zamkniętym w samym sektorze cyfrowym;
- O. mając na uwadze, że suwerenność i strategiczna autonomia Unii wymagają autonomicznej i konkurencyjnej bazy przemysłowej oraz dużych inwestycji w badania naukowe i innowacje w celu osiągnięcia wiodącej pozycji w kluczowych technologiach prorozwojowych i innowacyjnych rozwiązaniach oraz zapewnienia konkurencyjności na całym świecie; mając na uwadze, że strategia przemysłowa Unii powinna obejmować plan działania na rzecz wzmocnienia i skrócenia łańcuchów dostaw przemysłu europejskiego, a także zwiększenia ich zrównoważonego i zróżnicowanego charakteru, w celu ograniczenia nadmiernego uzależnienia od kilku rynków i zwiększenia ich odporności; mając na uwadze, że należy również opracować strategię inteligentnej relokacji w celu ponownego rozmieszczenia przemysłu w Europie, zwiększenia produkcji i inwestycji oraz przeniesienia produkcji przemysłowej w sektorach o strategicznym znaczeniu dla Unii;
1. uważa, że przejście na społeczeństwo odporne społecznie, gospodarczo i środowiskowo, strategiczne przywództwo i autonomia oraz dobrze funkcjonujący jednolity rynek powinny leżeć u podstaw wszystkich strategii Unii; uważa w związku z tym, że konieczne jest stworzenie w pełni funkcjonujących i perspektywicznych ram prawnych i politycznych opartych na zrozumieniu dynamiki między planem naprawy gospodarczej, ambicjami klimatycznymi i cyfrowymi oraz skuteczną strategią przemysłową, które połączą różne podejścia, założenia i cele; wzywa Komisję do zdefiniowania kompleksowej zmienionej strategii przemysłowej, która zapewni jasne ramy polityczne i pewność regulacyjną, a także m. in.:
- a) tworzy warunki dla długoterminowego wzrostu gospodarczego, poprawy dobrobytu opartego na innowacjach i globalnej konkurencyjności Unii oraz osiągnięcia neutralności klimatycznej;
- b) uruchamia odpowiednie środki finansowe, w tym środki na odbudowę;
- c) wspiera i zarządza dwojaką transformacją ekologiczną i cyfrową, utrzymując i tworząc wysokiej jakości miejsca pracy;
- d) przyczynia się do Europejskiego Zielonego Ładu;
- e) zabezpiecza, zwiększa zrównoważony charakter, zapewnia zróżnicowanie i cyfryzuje strategiczne łańcuchy wartości, także poprzez promowanie i wspieranie handlu międzynarodowego opartego na zasadach;
- f) wzmacnia ducha przedsiębiorczości, tworzy otoczenie przyjazne dla biznesu, wspiera MŚP oraz zachęca do tworzenia i zwiększania skali przedsiębiorstw, w tym przedsiębiorstw typu start-up;

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

g) zwiększa strategiczną odporność i autonomię Unii, w tym w zakresie surowców, oraz umacnia jej wiodącą pozycję technologiczną;

h) stwarza warunki dla równego rozwoju i zachęca do niego we wszystkich regionach Unii, nie pozostawiając nikogo w tyle;

2. apeluje o przyjęcie strategii przemysłowej sprzyjającej włączeniu społecznemu, która już na etapie jej opracowywania i wdrażania obejmie wszystkie ekosystemy przemysłowe, MŚP, regiony, społeczności i pracowników; jest zdania, że solidna strategia przemysłowa może pomóc w niwelowaniu potencjalnych pęknięć i wykorzystaniu szans wynikających z dwójakiej transformacji; jest przekonany, że polityka przemysłowa Unii powinna móc opierać się na silnym filarze społecznym i szybko reagować na społeczne konsekwencje zmian strukturalnych;

3. uważa, że zasadnicze znaczenie ma inwestowanie w aktywne rynki pracy oraz zapewnianie programów edukacyjnych i szkoleniowych mających na celu zaspokojenie potrzeb gospodarki; wzywa Komisję do wprowadzenia unijnej polityki, która wyrówna liczbę miejsc pracy ewentualnie utraconych w tradycyjnych gałęziach przemysłu popytem na siłę roboczą w sektorach transformacji cyfrowej i zielonej; zachęca Komisję i państwa członkowskie do ułatwienia gospodarczej i społecznej rewitalizacji obszarów zagrożonych wyludnieniem i ubóstwem, ze szczególnym uwzględnieniem różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn, ponieważ jest mało prawdopodobne, aby nowe miejsca pracy zostały utworzone w tych samych regionach, które straciłyby tradycyjne gałęzie przemysłu lub zostałyby przejęte przez tych samych pracowników;

4. uważa, że dwójaka transformacja jest szansą dla obszarów zdominowanych przez paliwa kopalne – dzięki niej staną one na pierwszej linii innowacji i systemu produkcji zgodnego z celami neutralności klimatycznej; w związku z tym wzywa Komisję, by dopilnowała, aby transformacja sprzyjała tworzeniu sprawiedliwych i uczciwych społecznie miejsc pracy w duchu zasady, by nikt nie pozostał w tyle, i aby towarzyszyło jej jednocześnie pełne wdrożenie Europejskiego filaru praw socjalnych, poprawa standardów socjalnych i życiowych oraz dobre warunki pracy; podkreśla w związku z tym, że każdemu działaniu przyspieszającemu dwójką transformację powinny towarzyszyć odpowiednie strategie polityczne i konkretne działania mające na celu zaradzenie negatywnym skutkom zarówno dla regionów, jak i dla osób znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji;

5. podkreśla, że w tym celu należy położyć nacisk na spójność regionalną i społeczną oraz przewidywanie restrukturyzacji i zarządzanie nią, dostosowane do specyfiki i potrzeb lokalnego rynku pracy, w celu ożywienia gospodarczego dotkniętych regionów, a także w celu rozwiązania problemu bezrobocia i wsparcia wykorzystania inwestycji publicznych, również w kluczowych sektorach szczególnie dotkniętych pandemią, tak aby wesprzeć wysokiej jakości miejsca pracy w całej Unii; podkreśla znaczenie udziału pracowników w zarządzaniu przedsiębiorstwami i zarządzaniu nimi;

6. wzywa do określenia przyszłych umiejętności oraz do zwiększenia inwestycji w zasoby ludzkie, edukację, ukierunkowane szkolenia, podnoszenie kwalifikacji i uczenie się przez całe życie, tak aby zapewnić ludziom i regionom perspektywy i przyszłe dochody, a sektorowi przemysłu wykwalifikowanych pracowników; zauważa, że konkurencyjny przemysł zależy w dużej mierze od rekrutacji i zatrzymania wykwalifikowanej siły roboczej dysponującej kluczowymi umiejętnościami w dziedzinie zrównoważonego rozwoju i transformacji cyfrowej przedsiębiorstw oraz że należy to wspierać za pomocą odpowiedniego finansowania z programu „Cyfrowa Europa” i programu na rzecz jednolitego rynku;

7. wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia działań na rzecz wzmocnienia koordynacji polityki edukacyjnej oraz do ogromnych inwestycji publicznych w tej dziedzinie w całej Europie; wzywa ponadto Komisję do powołania grupy ekspertów zainteresowanych stron, która miałaby za zadanie przewidywanie przyszłych luk w kwalifikacjach branżowych i niedoborów takich kwalifikacji, przy pomocy sztucznej inteligencji i zasobów cyfrowych, w szczególności możliwości z zakresu dużych zbiorów danych;

8. uważa, że nowa długoterminowa strategia dotycząca przyszłości przemysłu w Europie powinna przyczynić się do eliminacji luki płacowej oraz luki emerytalnej między kobietami a mężczyznami, które nadal wpływają na europejski rynek pracy i europejskie społeczeństwo; apeluje do Komisji o należyte uwzględnienie aspektu płci przy realizacji europejskiej strategii przemysłowej – zarówno na etapie naprawy, jak i na etapie przebudowy i transformacji, w tym przy użyciu narzędzi sporządzanie budżetu z uwzględnieniem aspektu płci przy definiowaniu instrumentów finansowych wspierających przemysł i wzrost gospodarczy Unii;

9. podkreśla kluczową rolę, jaką przemysł europejski może odegrać w aktywnym angażowaniu się na rzecz ambitnych celów środowiskowych, społecznych i gospodarczych, w tym w dziedzinie praw człowieka; uważa, że aby to się urzeczywistniło, Unia musi przyjąć nadrzędne ramy należytej staranności pozwalające przemysłowi określać, śledzić, łagodzić i uwzględniać zagrożenia środowiskowe i społeczne, skutki, nadużycia i szkody oraz zapobiegać im w zakresie działalności krajowej i globalnej przedsiębiorstw oraz w całym łańcuchu dostaw, w celu zapewnienia minimalnych standardów i stworzenia równych warunków działania;

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

10. uważa, że Unia potrzebuje strategii przemysłowej, która przyczyni się do ożywienia przemysłu po obecnym kryzysie gospodarczym, przyciągnie inwestycje, ułatwi dostęp do kapitału i pobudzi skuteczną konkurencję; uważa zatem, że zaktualizowana strategia powinna obejmować dwa główne powiązane ze sobą etapy: celem pierwszego z nich powinna być konsolidacja miejsc pracy, wznowienie produkcji i dostosowanie jej do nowych realiów po pandemii COVID-19, a celem drugiego etapu – przebudowa i transformacja;

11. w związku z tym wzywa Komisję do umocnienia odpowiednich już obowiązujących i przyszłych przepisów, tak aby nadać priorytet transformacji ekologicznej i cyfrowej, a także zwiększyć długoterminową konkurencyjność oraz odporność społeczną i gospodarczą na obu etapach; ponadto wzywa Komisję do pobudzenia popytu wewnętrznego Unii i długoterminowego wzrostu gospodarczego poprzez przyciągnięcie większych inwestycji, zarówno publicznych, jak i prywatnych, w badania naukowe i innowacje, w rozwój nowych zrównoważonych technologii cyfrowych, w tym w sektorach wymagających dużego nakładu siły roboczej, w nowe sieci infrastruktury i projekty zgodne z celami Europejskiego Zielonego Ładu, w efektywność energetyczną i zasobooszczędność oraz w gospodarkę o obiegu zamkniętym;

12. wzywa Komisję do przygotowania kompleksowego sprawozdania oceniającego stan gospodarki Unii i wykonalność przeprowadzenia dwójakiej transformacji, biorąc pod uwagę możliwości dla przemysłu, w tym MŚP, w zakresie czerpania korzyści z synergii i zminimalizowania zagrożeń, jakie mogą one stwarzać dla siebie nawzajem, oraz do maksymalizacji korzyści; zwraca się do Komisji, aby na podstawie swoich ustaleń dostosowała strategię opublikowaną w marcu 2020 r. do obecnej sytuacji i zajęła się oboma etapami, i aby skoncentrowała się przy tym na utrzymaniu nacisku na zieloną, cyfrową, sprawiedliwą i uczciwą transformację, która zwiększy suwerenność Unii i jej autonomię strategiczną;

13. podkreśla, że strategia przemysłowa Unii musi realizować jasno określone cele i – z myślą o zapewnieniu pełnej przejrzystości – wzywa Komisję do ustanowienia jasnych, jednoznacznych i konkretnych definicji pojęć „strategiczny”, „autonomia”, „autonomia strategiczna”, „odporność”, „odporność strategiczna” i innych powiązanych z nimi pojęć, tak aby działania podejmowane w odniesieniu do tych pojęć były konkretne oraz ukierunkowane na priorytety i cele UE;

14. uważa, że tradycyjne instrumenty ubezpieczeniowe nie wystarczają do pokrycia strat związanych z przerwami w działalności gospodarczej spowodowanymi pandemią oraz że potrzebne jest ambitne rozwiązanie obejmujące całą UE, służące przewidywaniu negatywnych skutków przyszłej pandemii lub kryzysu systemowego dla ludzi, przedsiębiorstw i gospodarki oraz zarządzaniu tymi skutkami; wzywa Komisję do podjęcia działań na rzecz utworzenia ram obejmujących inwestorów instytucjonalnych, państwa członkowskie i UE w celu pokrycia strat wynikających z przerwania działalności gospodarczej w przypadku przyszłej pandemii;

15. z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji dotyczącą utworzenia nowego instrumentu naprawy, tj. Next Generation EU (NGEU), z budżetem w wysokości 750 mld EUR; ubolewa nad cięciami w programach zorientowanych na przyszłość, zaproponowanymi przez Radę Europejską w lipcu 2020 r., zarówno w WRF na lata 2021–2027, jak i w ramach NGEU, a także wzywa do zwiększenia wydatków z budżetu UE na działania związane ze zmianą klimatu do co najmniej 30 % budżetu; uważa, że cięcia te osłabią podstawy trwałej i odpornej odbudowy przemysłu Unii oraz będą miały negatywny wpływ na osiągnięcie unijnych celów w zakresie neutralności klimatycznej do 2050 r., a także na sprawiedliwość społeczną i globalną konkurencyjność; wzywa zatem do przyjęcia ambitnego i silniejszego długoterminowego budżetu Unii na lata 2021–2027, który nie będzie niższy od poziomu określonego we wniosku Komisji; w związku z tym zwraca uwagę na stanowisko Parlamentu w sprawie reformy systemu zasobów własnych Unii, w tym wprowadzenia nowych zasobów, które są lepiej dostosowane do głównych priorytetów unijnej polityki i sprzyjają ich realizacji;

16. z zadowoleniem przyjmuje działania podjęte przez Unię w celu zaradzenia kryzysowi związanemu z COVID-19, dokonane przez EBC zasilenie w płynność, podwyższenie kapitału EBI dla MŚP oraz inicjatywę SURE na rzecz pomocy państwom członkowskim w sfinansowaniu rozwiązań dotyczących skróconego czasu pracy, utrzymaniu zatrudnienia i ochronie pracowników; z zadowoleniem przyjmuje nadzwyczajne środki finansowe w ramach pomocy państwa przeznaczone na wsparcie przedsiębiorstw, które byłyby w innej sytuacji wypłacalne, i pracowników w okresie niwelowania negatywnych skutków gospodarczych pandemii; apeluje jednak do Komisji o zapewnienie, aby pomoc udzielana na etapie kryzysu była uzasadniona z punktu widzenia skutków pandemii, nie prowadziła do zaniku skutecznej konkurencji na jednolitym rynku i aby nie pominięto przy jej udzielaniu żadnego sektora strategicznego; oczekuje ponadto na terminowy przegląd unijnych zasad pomocy państwa w celu zapewnienia państwom członkowskim elastyczności niezbędnej do ukierunkowanego wsparcia na rzecz dekarbonizacji przemysłu i cyfryzacji, a w szczególności wytycznych w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią; podkreśla w związku z tym, że wszelkie zmiany zasad pomocy państwa powinny opierać się na ocenie wpływu konkurencyjności przemysłu europejskiego, uwzględniać ewentualne zakłócenia na szczeblu globalnym, a także powinny być w pełni spójne z celami Unii w zakresie neutralności klimatycznej i ochrony środowiska do 2050 r., uzgodnionymi w unijnym prawie o klimacie;

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

17. podkreśla, że pomoc państwa powinna być przyznawana wyłącznie przedsiębiorstwom, które borykają się z bezpośrednimi skutkami gospodarczymi pandemii COVID-19, oraz że większa elastyczność zasad przyznawania pomocy państwa powinna być ograniczona w czasie; w związku z tym wzywa Komisję do zaproponowania specjalnego systemu pomocy państwa ukierunkowanego na wspieranie sektorów, które najbardziej ucierpiały z powodu środków nadzwyczajnych związanych z COVID-19, takich jak przemysł motoryzacyjny, turystyka, lotnictwo, a także przemysł stalowy i metalowy; wzywa Komisję do określenia wspólnych minimalnych wymogów dla przedsiębiorstw otrzymujących pomoc finansową, aby uniknąć dalszych rozbieżności między poszczególnymi kryteriami krajowymi; podkreśla, że otrzymana pomoc publiczna powinna służyć do ochrony miejsc pracy i dostosowania działalności korzystających z niej przedsiębiorstw do celów Unii w zakresie neutralności klimatycznej i ochrony środowiska;

18. podkreśla, w kontekście pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych, znaczenie udzielania wsparcia przedsiębiorstwom, które przestrzegają obowiązujących układów zbiorowych i nie są zarejestrowane w ramach podatkowych;

19. podkreśla ponadto, że wszelka pomoc państwa przyznawana w ramach polityki przemysłowej lub innej strategii politycznej powinna być zgodna ze wspólną „zasadą równoważenia”, tak aby zapewnić równe warunki działania, zapobiec wszelkim formom dumpingu podatkowego w Unii oraz uniknąć zakłóceń konkurencji;

20. wzywa Komisję do opracowania jasnego, spójnego i dostępnego podejścia do definicji rynku w sprawach dotyczących konkurencji w różnych gałęziach przemysłu; podkreśla ponadto potrzebę zapewnienia wystarczającej szybkości działania, przejrzystości i proporcjonalności ram administracyjnych i proceduralnych unijnych postępowań z zakresu konkurencji, w szczególności w przypadku kontroli łączenia przedsiębiorstw w Unii;

21. zachęca Komisję do opracowania systemu sprawozdań dotyczących wpływu protekcyjizmu państw trzecich na przemysł Unii, a także do regularnej oceny konkurencyjności poszczególnych sektorów unijnego przemysłu w porównaniu z jego głównymi konkurentami na świecie oraz do podjęcia szybkich działań, jeżeli konieczne będą dostosowania unijnych przepisów;

22. wzywa Komisję, aby w związku z gruntowną zmianą światowego kontekstu gospodarczego dokonała przeglądu unijnych przepisów antymonopolowych i dążyła do osiągnięcia równowagi między potrzebą radzenia sobie z globalną konkurencją a ochroną łańcucha dostaw i konsumentów przed potencjalnymi negatywnymi skutkami bardziej skoncentrowanego rynku wewnętrznego;

23. uważa, że programy gospodarcze wprowadzane w poszczególnych państwach członkowskich w celu wsparcia MŚP, przedsiębiorstw typu start-up i innych przedsiębiorstw w sytuacji krótkoterminowego niedoboru gotówki są przydatne, lecz mogą w niektórych przypadkach zwiększyć poziom zadłużenia tych podmiotów; w tym kontekście wzywa Komisję do wspierania unijnych i krajowych programów zachęcających do zwiększania kapitału oraz do większego ożywienia gospodarczego;

24. apeluje do Komisji o przywrócenie i odświeżenie ducha programu Small Business Act poprzez inicjatywy mające w szczególności na celu wspieranie mikro- i małych przedsiębiorstw ze względu na fakt, że „uniwersalne” środki nierzadko nie są dostosowane do potrzeb mikroprzedsiębiorstw i MŚP; uważa, że MŚP najbardziej potrzebują środków wspomagających ad hoc, które umożliwiają im uniknięcie przeszkód biurokratycznych i zapewniają przedsiębiorstwom niezbędny poziom płynności poprzez skuteczne i dostępne narzędzia, w ramach których stosuje się szybkie i sprawne procedury przyjazne dla MŚP; podkreśla, że poziom płynności wielu MŚP nie pozwoli im na inwestowanie w zrównoważoną transformację cyfrową;

25. podkreśla, że unijne programy finansowania mają wpływ na zwiększenie poziomu długoterminowego wzrostu przedsiębiorstw korzystających z pomocy, ale podkreśla również, że przedsiębiorstwa, w szczególności MŚP, napotykają poważne trudności w dostępie do unijnego finansowania; w związku z tym zwraca się do Komisji, aby podążyła dotychczasową ścieżką współfinansowania krajowych tymczasowych programów ulg podatkowych mających na celu wspieranie inwestycji w technologie cyfrowe i środowiskowe;

26. ponownie podkreśla znaczenie środków wsparcia ad hoc skierowanych do MŚP obejmujących mocne wsparcie finansowe w kolejnych wieloletnich ramach finansowych; zachęca Komisję, by rozważyła utworzenie programu bonów dla MŚP w celu wsparcia ich wysiłków, w tym na rzecz modernizacji przestarzałego sprzętu, zwiększenia transferu wiedzy i określenia najskuteczniejszych zastosowań technologii, takich jak sztuczna inteligencja w przemyśle, oraz podnoszenia kwalifikacji siły roboczej o natychmiastowo niezbędne umiejętności umożliwiające zdalną kontrolę aktywów, monitorowanie produkcji i współpracę pracowników, a także zrównoważonych pod względem środowiskowym modeli biznesowych, podejść do gospodarki o obiegu zamkniętym, efektywności energetycznej i zasobooszczędności, czyli obszarów, w których cyfrowe know-how jest często najważniejsze i umożliwia MŚP utrzymanie konkurencyjności;

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

27. zgadza się, że nadal istnieje znaczna luka między dużymi przedsiębiorstwami a MŚP w odniesieniu do włączania technologii cyfrowych do ich działalności gospodarczej, a także luka między podmiotami znajdującymi się w czołówce i tymi pozostającymi w tyle pod względem innowacji; podkreśla potrzebę zwiększenia możliwości MŚP w zakresie ich zdolności do absorpcji innowacyjnych technologii i zmniejszenia nierównowagi cyfrowej pod względem infrastruktury w mniejszych miastach oraz na obszarach wiejskich i oddalonych; w związku z tym wzywa Komisję do dalszego wspierania europejskich centrów innowacji cyfrowych, które dzięki znajomości lokalnych ekosystemów mogą stanowić bardzo skuteczny sposób zmniejszenia przepaści cyfrowej;

28. uważa, że przedsiębiorstwa gospodarki społecznej powinny być w pełni zaangażowane w wyniki strategii przemysłowej, ponieważ tworzą one wartość publiczną, a także istotnie przyczyniają się do rozwoju społeczności lokalnych, w których prowadzą działalność; wzywa w związku z tym Komisję do wzięcia pod uwagę specyfiki tej kategorii przedsiębiorstw podczas projektowania instrumentów finansowych i programów pracy w celu wsparcia ich dostępu do finansowania;

29. podkreśla, że istnieją szczególne okoliczności, które sprawiają, że zrównoważone pod względem gospodarczym przejście na w pełni cyfrową gospodarkę neutralną dla klimatu szczególnie wpisuje się w środki naprawcze mające na celu szybkie pobudzenie popytu konsumpcyjnego i zwiększenie zatrudnienia; podkreśla, że fakty świadczą o tym, iż zielone i cyfrowe projekty przyczyniają się do powstania większej liczby miejsc pracy, zapewniają wyższe krótkoterminowe zwroty na każde wydatkowane euro i prowadzą do zwiększenia oszczędności w perspektywie długoterminowej w porównaniu z tradycyjnymi bodźcami fiskalnymi, ponieważ szybko można zwiększyć ich skalę ze względu na łatwo dostępną technologię (np. odnawialne źródła energii), angażują MŚP i sprzyjają lokalnej gospodarce, wywierając silny wpływ na zatrudnienie, a więc szybko zwiększają dochód rozporządzalny konsumentów (np. dzięki efektywności energetycznej), a także są mniej narażone na wstrząsy zewnętrzne, a tym samym przyczyniają się do bardziej odpornej naprawy społecznej i gospodarczej;

30. uważa, że aby pomóc w identyfikowaniu inwestycji o dużym pozytywnym wpływie na środowisko i społeczeństwo, systematyka UE, o ile jest dostępna, określa ramy na potrzeby określenia stopnia, w jakim inwestycja jest zrównoważona środowiskowo, oraz zapewnienia, aby nie doszło do znacznej szkody pod względem celów środowiskowych i społecznych;

31. uważa, że Unia potrzebuje innowacyjnej strategii przemysłowej, która przyspieszy cyfryzację naszego przemysłu i MŚP, w tym sektorów tradycyjnych, zwiększy potencjał przemysłowy Unii w odniesieniu do cyfrowej infrastruktury krytycznej i możliwości, a także umocni jednolity rynek cyfrowy i jednolity rynek danych; jest zdania, że Unia musi wspierać automatyzację i cyfryzację know-how i szkoleń w przedsiębiorstwach oraz inwestować w sprzęt cyfrowy (sprzęt i oprogramowanie), a także zwracać szczególną uwagę na zachęcanie kobiet do udziału w procesie cyfryzacji oraz na modernizację i doskonalenie systemów szkoleń i umiejętności; podkreśla znaczenie programu „Cyfrowa Europa” i przyspieszenia przyjmowania technologii prorozwojowych i nowych technologii w sektorach przemysłu; zachęca do tworzenia ośrodków innowacji cyfrowych w całej Unii;

32. wzywa Komisję i państwa członkowskie do inwestowania między innymi w gospodarkę opartą na danych, sztuczną inteligencję ukierunkowaną na człowieka, inteligentną produkcję, internet rzeczy, mobilność, superkomputery, inżynierię oprogramowania i technologię, chmurę, technologię kwantową, odporne, przystępne cenowo i bezpieczne sieci 5G i 6G, technologie rozproszonego rejestru, robotykę, baterie i internet satelitarny; w związku z tym wzywa państwa członkowskie i Komisję do zapewnienia terminowego wdrożenia odpowiednich kluczowych środków zalecanych w zestawie narzędzi na potrzeby cyberbezpieczeństwa sieci 5G, a w szczególności do stosowania, w stosownych przypadkach, odpowiednich ograniczeń dotyczących dostawców wysokiego ryzyka w odniesieniu do kluczowych aktywów wskazanych jako krytyczne i wrażliwe w unijnej skoordynowanej ocenie ryzyka;

33. podkreśla kluczową rolę sektora cyfrowego pod względem przyczyniania się do transformacji sektora przemysłu zarówno jako źródła rozwiązań z zakresu czystej technologii, jak i optymalizacji procesów przemysłowych, oraz pod względem minimalizowania jej wpływu na środowisko; biorąc pod uwagę wysokie zużycie energii i zasobów związanych z ICT, zwraca się do Komisji o ocenę potencjalnego wpływu ogromnego rozwoju rozwiązań cyfrowych na środowisko przy jednoczesnym zapewnieniu wiodącej pozycji Europy w wysoce efektywnych energetycznie technologiach cyfrowych i ośrodkach przetwarzania danych o obiegu zamkniętym; apeluje do Komisji, by zaproponowała konkretne możliwości, dzięki którym rozwiązania cyfrowe służyłyby transformacji ekologicznej, oraz by opracowała metodykę monitorowania i ilościowego określania coraz większego wpływu technologii cyfrowych na środowisko;

34. podkreśla, że dane odgrywają kluczową rolę w transformacji przemysłu europejskiego, i zwraca uwagę na znaczenie inteligentnego wzrostu produkcji i cyfryzacji; wzywa Komisję do wdrożenia jednolitego europejskiego środowiska cyfrowego i informatycznego oraz do zapewnienia i promowania interoperacyjności, a także dostępu i przepływu bezpiecznych danych i oprogramowania w Unii i między sektorami, w przedsiębiorstwach każdej wielkości i między instytucjami publicznymi; wzywa ponadto Komisję do zapewnienia wiodącej pozycji Europy w ustalaniu norm zorientowanych na przyszłość oraz tworzeniu zorientowanych na przyszłość narzędzi i infrastruktur służących do przechowywania i przetwarzania danych oraz łączenia europejskich danych w kluczowych sektorach, z ogólnounijnymi wspólnymi i interoperacyjnymi przestrzeniami danych; w związku z tym wzywa Komisję do skupienia się w szczególności na projektach mających na celu zarządzanie danymi i ich etykietowanie, normalizację formatów danych i bezpieczeństwo danych, do opracowywania i przetwarzania danych na terytorium europejskim, w szczególności danych pochodzących od

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

organów publicznych, do stworzenia lepszego systemu opodatkowania cyfrowego, w którym opodatkowane są zyski, a przedsiębiorstwa mają dobry kontakt z użytkownikami, oraz do dalszego rozwijania europejskich norm i certyfikacji w zakresie cyberbezpieczeństwa, tak aby zapewnić większą konkurencyjność, wesprzeć przełomowe technologie, w szczególności w odniesieniu do infrastruktury krytycznej, w tym poprzez przegląd dyrektywy w sprawie sieci i bezpieczeństwa cybernetycznego oraz poprzez ustanowienie przepisów dotyczących cyberbezpieczeństwa; apeluje także do Komisji, aby zapewniła uczciwą platformę nawiązywania relacji biznesowych, która umożliwi przedsiębiorstwom w Unii, zwłaszcza MŚP, skuteczne wykorzystywanie danych generowanych na platformach;

35. uznaje znaczenie europejskiego podejścia do gospodarki opartej na danych, która jest przejrzysta, niezawodna, interoperacyjna i ukierunkowana na człowieka; wzywa Komisję i państwa członkowskie do stopniowego zmniejszania fragmentacji poszczególnych strategii krajowych oraz do zajęcia się problemem braku równowagi siły rynkowej w celu wsparcia ogólnounijnego przepływu danych, interoperacyjności, zarządzania danymi, ochrony i (ponownego) wykorzystania;

36. podkreśla konieczność przyjęcia europejskich ram prawnych dotyczących sztucznej inteligencji, robotyki i powiązanych z nimi technologii, w których odniesiono by się do przestrzegania zasad etycznych i praw podstawowych przy ich opracowywaniu, wprowadzaniu i wykorzystywaniu, jak również do kwestii bezpieczeństwa i odpowiedzialności; podkreśla, że aby zapewnić zarówno obywatelom, jak i przedsiębiorstwom, także tym spoza Europy, konkretne wytyczne i pewność prawa, innowacyjność i konkurencyjność przemysłu w Europie będzie wymagać ram horyzontalnych odzwierciedlających wartości i zasady Unii;

37. uważa, że należy starannie rozważyć wszelkie działania ustawodawcze w kontekście zmiany obecnie obowiązujących ram praw własności intelektualnej (IPR), ponieważ mogłyby one mieć znaczny wpływ na wciąż słabą i rozwijającą się unijną gospodarkę opartą na danych; jest zdania, że nie powinno istnieć prawo własności oparte na własności intelektualnej dotyczące danych nieosobowych wykorzystywanych i generowanych przez technologie takie jak sztuczna inteligencja;

38. wzywa Komisję do uwzględnienia w planie naprawy konkretnych środków mających na celu przyciągnięcie przemysłu do Europy, zwiększenie, umocnienie i wspieranie delokalizacji i dywersyfikacji europejskiego przemysłu pod względem jego strategicznego znaczenia oraz, z punktu widzenia neutralności klimatycznej, skrócenie i zróżnicowanie łańcuchów dostaw; w tym kontekście podkreśla znaczenie zapewnienia, by Unia produkowała wystarczającą ilość towarów strategicznych, takich jak sprzęt medyczny i paramedyczny lub energia ze źródeł odnawialnych, tak aby była ona samowystarczalna w czasach kryzysu, a także zachęca do stosowania zachęt do osiągnięcia tego celu, takich jak wymóg większego udziału produkcji lokalnej (UE/EOG) w sektorach otrzymujących tymczasową pomoc;

39. ma świadomość ryzyka, że kryzys związany z COVID-19 doprowadzi do wzrostu nacjonalizmu gospodarczego i protekcjonizmu, co stanowi poważne wyzwanie dla wolnego handlu opartego na zasadach i globalnych łańcuchów wartości ze względu na renacjonalizację produkcji i rozpad tych łańcuchów; w związku z tym wzywa zainteresowane strony do zróżnicowania i skrócenia łańcuchów dostaw, aby zwiększyć ich zrównoważony charakter i ograniczyć podatność na zagrożenia;

40. w związku z tym wzywa Komisję do opowiedzenia się za otwartym i opartym na zasadach wielostronnym systemem handlowym, który byłby spójny z globalnymi wysiłkami na rzecz powstrzymania zmiany klimatu i utraty różnorodności biologicznej oraz z wysokimi standardami środowiskowymi i społecznymi Unii, poprawiał dostęp unijnych przedsiębiorstw do rynków międzynarodowych i zapobiegał nadużywaniu władzy rynkowej przez silne podmioty międzynarodowe; jest zdania, że w tym kontekście Unia powinna w stosownych przypadkach wykorzystywać politykę konkurencji wobec przedsiębiorstw z państw trzecich, stosować środki ochrony handlu (TDI) w sposób bardziej asertywny, tak aby systematycznie zwalczać nieuczciwe praktyki dumpingowe i subsydia oraz umocnić istniejący system TDI;

41. wzywa Komisję do natychmiastowego zaproponowania tymczasowego zakazu zagranicznych przejęć przedsiębiorstw europejskich w strategicznych sektorach przez przedsiębiorstwa państwowe lub przedsiębiorstwa powiązane z rządami państw trzecich; wzywa ponadto Komisję do rozważenia wzajemności w dostępie do rynku, do umocnienia i systematycznego skanowania unijnych ram monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych (BIZ) w celu ochrony dostępu do strategicznych sektorów przemysłu, infrastruktury, kluczowych technologii wspomagających oraz innych aktywów w zakresie bezpieczeństwa i cyberbezpieczeństwa, a także do blokowania wrogich przejęć w celu ochrony konkurencyjności i zmniejszenia zakłóceń na jednolitym rynku; z zadowoleniem przyjmuje w związku z tym białą księgę w sprawie wyrównywania szans w związku z subsydiami zagranicznymi; wzywa do znacznego umocnienia i szybkiego przyjęcia rozporządzenia (UE) nr 654/2014 (rozporządzenie w sprawie egzekwowania przepisów); podkreśla, że jest to ważne narzędzie ochrony interesów Unii w sytuacjach, gdy państwa trzecie przyjmują niezgodne z prawem środki mogące negatywnie wpłynąć na unijne przedsiębiorstwa;

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

42. apeluje do Rady o dalsze postępy w negocjacjach w sprawie instrumentów dotyczących udzielania zamówień publicznych w kontekście międzynarodowym, przewidujących wzajemność i wzajemnie uznawane normy; wzywa Komisję do zaproponowania odpowiednich instrumentów prawnych, które zaradziłyby zakłóceniom powodowanym na jednolitym rynku, w tym w procedurach udzielania zamówień publicznych; w tym kontekście wzywa Komisję do rozważenia przyznania pierwszeństwa przedsiębiorstwom posiadającym i utrzymującym siedzibę główną, produkcję i zatrudnienie na terytorium Unii; zwraca się do Komisji, aby – wobec braku silnego instrumentu dotyczącego udzielania zamówień publicznych w kontekście międzynarodowym i skutecznych globalnych przepisów dotyczących dostępu do zamówień publicznych – zbadała ona możliwość wprowadzenia środków wspierających europejskich producentów, zwłaszcza MŚP, którzy borykają się z coraz większą konkurencją ze strony krajów wschodzących, które nie przestrzegają wspólnych zasad handlu międzynarodowego i społecznych norm środowiskowych;

43. uważa, że kompleksowe podejście do strategii przemysłowej obejmującej wszystkie strategie politycznych Unii może odgrywać ważną rolę w dyplomacji gospodarczej i „przemysłowej”; zachęca Komisję do aktywnego wykorzystywania sieci unijnych izb handlowych w państwach trzecich do tworzenia nowych partnerstw biznesowych;

44. z zadowoleniem przyjmuje ambitny plan stworzenia wiodących rynków w zakresie technologii zrównoważonych pod względem środowiskowym, technologii cyfrowych i innowacyjnych rozwiązań; uważa, że finansowanie badań naukowych i innowacji ma zasadnicze znaczenie dla innowacyjnych projektów przemysłowych i zdolności cyfrowych; sądzi również, że powinno to iść w parze z prowadzoną obecnie przez Komisję analizą wytycznych dotyczących ważnych projektów stanowiących przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania (projekty IPCEI); uważa, że odporność i autonomię strategiczną należy uznać za kryteria definiujące oraz że projekty IPCEI powinny być zgodne z unijnymi celami neutralności klimatycznej i cyfrowej; wzywa Komisję do zwiększenia przejrzystości wdrażania projektów IPCEI oraz do zapewnienia udziału MŚP; wzywa ponadto Komisję do przyspieszenia działań europejskich przywódców lub ekosystemów w strategicznych sektorach przemysłu, które są w stanie konkurować na skalę globalną i przyczynią się do osiągnięcia neutralności klimatycznej gospodarki i wiodącej pozycji cyfrowej bez powodowania zakłóceń konkurencji w Unii ani podważania zaufania do otwartości rynku i dostępu do niego;

45. wzywa Komisję, aby kontynuowała prace nad łańcuchami wartości przez podjęcie odpowiednich dalszych kroków w związku z działaniami zaproponowanymi dla sześciu strategicznych łańcuchów wartości określonych przez Strategiczne Forum ds. projektów IPCEI oraz aby stworzyła przejrzyste warunki składania wniosków dotyczących wspólnych projektów IPCEI, które byłyby jednolite we wszystkich państwach członkowskich, aby przynosiły korzyści całej UE; wzywa Komisję, aby w obecnym kryzysie inwestowała w projekty o wyraźnej europejskiej wartości dodanej oraz uprościła procedury administracyjne, rozszerzyła kryteria kwalifikowalności kosztów i zwiększyła finansowanie;

46. uznaje, że filarem pierwszego etapu odbudowy przemysłu europejskiego po pandemii COVID-19 jest inicjatywa Next Generation EU; wzywa Komisję do zapewnienia szybkiego wdrożenia funduszu i domaga się pełnego zaangażowania Parlamentu w proces podejmowania decyzji i wdrażania, aby zagwarantować demokratyczną rozliczalność oraz jak największą przejrzystość i kontrolę parlamentarną; aby zapewnić skuteczną koncentrację 750 mld EUR na wstępie, domaga się, by Next Generation EU:

- a. obejmował cele w zakresie inwestycji społecznych, zrównoważonych i cyfrowych, które pozwolą zminimalizować szkodliwe skutki i zmaksymalizować korzyści w wymiarze klimatycznym, środowiskowym i społecznym;
- b. koncentrował się w szczególności na MŚP, które najbardziej ucierpiały w wyniku kryzysu związanego z COVID-19, i wspierał ich dostęp do finansowania;
- c. był w miarę możliwości zarządzany bezpośrednio przez Komisję w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi i za pośrednictwem programów europejskich z myślą o większej koordynacji działań, aby lepiej oddziaływać na rynek globalny i zapewnić jak największą przejrzystość i kontrolę parlamentarną, a także uniknąć wewnętrznych i zewnętrznych zakłóceń na jednolitym rynku;
- d. uwzględniał specyfikę państw członkowskich, które w różny sposób odczuwają skutki kryzysu;
- e. rozdzielał pomoc finansową między poszczególne ekosystemy przemysłowe, w tym mikroprzedsiębiorstwa i MŚP, odpowiednio do szkód, jakie te sektory poniosły, skutków społecznych, wyzwań, przed którymi stoją, oraz wysokości krajowego wsparcia finansowego otrzymanego już w ramach krajowych programów pomocy, z uwzględnieniem wzajemnych zależności strukturalnych między poszczególnymi łańcuchami wartości; uwzględniał wnioski płynące z poprzedniego wsparcia publicznego w reakcji na kryzys finansowy i gospodarczy z lat 2008–2009 oraz z jego wpływu na odporność i długoterminowe ożywienie gospodarcze i społeczne; uwzględniał potrzebę uzależnienia funduszu od kryteriów gwarantujących, że środki finansowe nie zostaną wykorzystane na spłatę starych długów lub utrzymanie przestarzałej technologii, oraz że przedsiębiorstwa, które przyczyniają się do długoterminowego wzrostu

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

- i mają duży potencjał ożywienia gospodarki, otrzymują wsparcie; miał na uwadze to, że wydatki na odbudowę powinny być również skierowane do sektorów przyjaznych dla klimatu i innowacji, o wysokim wskaźniku zwielokrotnienia, które przyczynią się do przyszłej odporności gospodarczej UE;
- f. wspierał krajowe programy fiskalne stwarzające zachęty do inwestycji kapitałowych w sektorze prywatnym oraz umożliwiające przedsiębiorstwom konwersję na kapitał części pożyczek udzielonych przez Fundusz;
- g. przyznawał specjalne środki finansowe przedsiębiorstwom, w szczególności MŚP, mikroprzedsiębiorstwom i przedsiębiorstwom typu start-up, które dysponują biznesplanami i prowadzą działania obejmujące kluczowe innowacje, technologie i usługi, w tym postępy w transformacji cyfrowej i ekologicznej, lub których działalność jest niezbędna dla strategicznej autonomii Unii w sektorach krytycznych, ze szczególnym uwzględnieniem usprawnienia obiegu zamkniętego, zasobooszczędności i efektywności energetycznej oraz przejścia na odnawialne źródła energii; przyczynił się do zwiększenia odporności i zmniejszenia uzależnienia naszych łańcuchów dostaw przez repatriację produkcji, dywersyfikację i wzmocnienie ich, unikając przy tym dyskryminacji przedsiębiorstw znajdujących się w sytuacji nadzwyczajnej, które wymagają wsparcia w okresie transformacji;
- h. przyznawał wsparcie finansowe dużym przedsiębiorstwom, które mają wiarygodne plany przejścia na neutralny dla klimatu model biznesowy;
- i. wzmocniał program gwarancji EBI i zapewniał jego komplementarność wobec programów krajowych, tak aby stanowił on cenne uzupełnienie i spotęgował ich oddziaływanie w terenie;
- j. zapewniał preferencyjne traktowanie przedsiębiorstw, które zobowiązują się do przejrzystości, zapewniają widoczność unijnego finansowania, wprowadzają systemy zachęcające pracowników do udziału w sprawach dotyczących przedsiębiorstwa oraz wypełniają swoje obowiązki w zakresie sprawozdawczości niefinansowej;
47. podkreśla potrzebę wspierania zrównoważonej i sprawiedliwej odbudowy, zapewniającej dobrobyt obywateli po kryzysie związanym z COVID-19; jest zdania, że fundusz powinien wspierać zrównoważony rozwój i konkurencyjność europejskiego przemysłu, a także gwarantować uczciwą i sprawiedliwą cyfrową i ekologiczną transformację przemysłu;
48. uważa, że równoległe z obecnym kryzysem Unia powinna przygotować i przewidzieć drugi etap swojej strategii przemysłowej, aby zapewnić konkurencyjność, zrównoważenie środowiskowe i transformację cyfrową swojego przemysłu oraz umożliwić osiągnięcie długoterminowej odporności w sposób odpowiedzialny społecznie; przypomina, że rola państw członkowskich będzie miała kluczowe znaczenie dla pomyślnej odbudowy przez wykorzystanie ograniczonych zasobów UE oraz że polityka przemysłowa powinna stać się przekrojowym zadaniem Komisji;
49. jest zdania, że Unia potrzebuje strategii przemysłowej obejmującej ochronę zdrowia środowiskowego i różnorodności biologicznej oraz podkreśla potrzebę przyspieszenia neutralnej dla klimatu transformacji naszego przemysłu; podkreśla, że inwestycje muszą być zgodne z celami neutralności klimatycznej na 2050 r., ponieważ w przeciwnym razie istnieje ryzyko stworzenia aktywnych osieroconych i efektu „lock-in” w przypadku technologii opartych na paliwach kopalnych i szkodliwych dla środowiska;
50. podkreśla, że prawdziwie skuteczną europejską strategią przemysłową i powiązaną politykę należy budować w oparciu o ambitne działania i cele w dziedzinie klimatu na podstawie prawa o klimacie, zapewniając plan działania który ukształtuje przemysł przyszłości, a wszystkie sektory przyczynią się do osiągnięcia celu neutralności klimatycznej jak najwcześniej, a najpóźniej do 2050 r.;
51. podkreśla potrzebę dostosowania nowej strategii przemysłowej do celu gospodarki neutralnej dla klimatu do 2050 r., jednocześnie zwracając uwagę, że europejska polityka klimatyczna musi opierać się na dowodach;
52. podkreśla, że rynki krajowe i światowe mają znaczny potencjał w zakresie technologii bezemisyjnych i niskoemisyjnych, odnawialnych źródeł energii oraz zrównoważonych produktów, procesów i usług w całym łańcuchu wartości, od surowców po sektory energochłonne, produkcję i sektor usług przemysłowych; uważa ponadto, że prawo o klimacie w znacznym stopniu przyczyni się do usprawnienia wysiłków na rzecz osiągnięcia neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r., określając w przepisach Unii cele klimatyczne na lata 2030 i 2050; uważa, że potrzebne są także

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

bardziej całościowe i systematyczne ramy polityki, aby zapewnić spójność wszystkich strategii politycznych Unii oraz zagwarantować inwestorom długoterminową pewność i przewidywalność regulacji, a także spójne, przejrzyste i inkluzywne podejście do zarządzania we wszystkich obszarach polityki, co utoruje drogę do jasnej i przewidywalnej strategii na rzecz przemysłu europejskiego;

53. z zadowoleniem przyjmuje zaproponowane forum przemysłowe; wzywa Komisję do poczynienia postępów w jego tworzeniu i do nawiązania w jego ramach dialogu z wyważoną reprezentacją wszystkich odpowiednich ekspertów naukowych, organizacji i zainteresowanych stron, w tym społeczeństwa obywatelskiego, organizacji konsumenckich i związków zawodowych, do stałego monitorowania postępów poszczególnych sektorów przemysłu na szczeblu UE w odniesieniu do celów neutralności klimatycznej, które należy osiągnąć najpóźniej do 2050 r., oraz do regularnego składania sprawozdań na ten temat, a także do doradzania Komisji w sprawie wkładu i spójności inwestycji z celami UE w zakresie środowiska i klimatu, zgodnie z rozporządzeniem w sprawie zarządzania unią energetyczną;

54. uważa, że wszystkie sektory powinny wnieść wkład w osiągnięcie celów klimatycznych Unii, i w związku z tym podkreśla znaczenie, jakie ma dla Komisji opracowanie strategii dla poszczególnych sektorów, określających działania niezbędne do osiągnięcia tych celów i zapewnienia spójności polityki; wzywa do szybkiego wycofania paliw kopalnych oraz podkreśla potrzebę stworzenia wysoce wydajnego i neutralnego dla klimatu systemu energetycznego po cenach konkurencyjnych w skali światowej; podkreśla rolę czystych, zrównoważonych i przystępnych cenowo surowców i energii w transformacji w kierunku gospodarek wysoce energooszczędnych i neutralnych dla klimatu; podkreśla potrzebę zagwarantowania, że korzystanie ze źródeł energii takich jak gaz ziemny będzie miało charakter wyłącznie przejściowy, biorąc pod uwagę cel osiągnięcia neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r.; podkreśla, że dalsza integracja rynku energii UE będzie odgrywać ważną rolę w zwiększaniu przystępności cenowej i bezpieczeństwa dostaw energii; podkreśla w związku z tym, że należy przyspieszyć rozwój zdolności w zakresie energii odnawialnej i włączyć jej do koszyka energetycznego oraz ułatwić wdrażanie produkcji wodoru w oparciu o odnawialne źródła energii jako potencjalnej przełomowej technologii w sektorach, w których redukcja emisji jest problematyczna; z zadowoleniem przyjmuje utworzenie sojuszu na rzecz czystego wodoru i sojuszu niskoemisyjnych gałęzi przemysłu; podkreśla, że należy przyspieszyć badania nad produkcją wodoru i paliw ekologicznych na dużą skalę, technologiami obniżania emisyjności, takimi jak infrastruktura do wychwytywania i składowania dwutlenku węgla w procesach przemysłowych, instalacje bioenergetyczne i zakłady wytwórcze, z myślą o transformacji energetycznej, a także analizę możliwości wykorzystania geotermalnych źródeł energii; ponownie podkreśla, że wymaga to dostępności na dużą skalę przystępnej cenowo i czystej energii i infrastruktury wspierającej, zgodnie z potrzebami sektorów energochłonnych w zakresie obniżania emisyjności;

55. wzywa instytucje Unii, państwa członkowskie, regiony, przemysł i wszystkie inne zainteresowane podmioty do współpracy na rzecz poprawy efektywności energetycznej w Europie, stworzenia w Unii wiodących rynków technologii i innowacji oddziałujących na klimat oraz priorytetowego traktowania inwestycji w infrastrukturę energetyczną; apeluje do Komisji o dopilnowanie, aby lepiej wykorzystywano EBI, będący „bankiem klimatycznym” Unii, do zwiększenia zrównoważonego finansowania na rzecz sektora publicznego i prywatnego oraz wspomagania przedsiębiorstw w procesie obniżania emisyjności;

56. podkreśla, że wprowadzenie na szeroką skalę konkurencyjnych kosztowo zdolności wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych jest konieczne we wszystkich sektorach gospodarki; uznaje, że Unia posiada łącznie 40 % patentów w dziedzinie energii ze źródeł odnawialnych, oraz podkreśla, że powinna pozostać liderem w obszarze przełomowych technologii energii odnawialnej; podkreśla w związku z tym, że potrzeba opracowania solidnej polityki przemysłowej dotyczącej odnawialnych źródeł energii, obejmującej politykę zarówno po stronie popytu, jak i podaży i umożliwiającej integrację sektora energii odnawialnej, ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia Europie długoterminowego bezpieczeństwa dostaw energii, przywództwa technologicznego i strategicznej autonomii; wzywa Komisję do uznania technologii energii odnawialnej za kluczowy strategiczny łańcuch wartości i ekosystem przemysłowy kwalifikujący się do finansowania z Instrumentu na rzecz Inwestycji Strategicznych, a także do zapewnienia im odpowiedniej reprezentacji na nadchodzącym forum przemysłowym; podkreśla potrzebę opracowania środków wsparcia na rzecz rozwoju technologii energii odnawialnej w Europie oraz zapewnienia równych warunków działania producentom unijnym i pozaunijnym;

57. podkreśla, że konkurencyjność przemysłu europejskiego wymaga wydajnej, zrównoważonej i w pełni połączonej sieci infrastruktury transportowej, cyfrowej i energetycznej; apeluje o opracowanie długoterminowej polityki inwestycyjnej na rzecz wyposażenia i modernizacji infrastruktury oraz zmniejszania barier administracyjnych, które hamują szybki rozwój sieci transeuropejskich; apeluje o zwiększenie finansowania Instrumentu „Łącząc Europę” w jego trzech sektorach, aby pobudzić inwestycje w infrastrukturę, wzajemne połączenia, transformację cyfrową i inteligentne sieci energetyczne, zgodne z celami Europejskiego Zielonego Ładu; ponadto podkreśla potrzebę przyspieszenia projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania oraz możliwie najszybszego przeglądu rozporządzenia w sprawie transeuropejskich sieci energetycznych (TEN-E).

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

58. podkreśla potencjał gospodarki o obiegu zamkniętym i zerowym poziomie emisji zanieczyszczeń w zakresie modernizacji gospodarki Unii, zmniejszania jej zużycia energii i zasobów, priorytetowego traktowania zapobiegania powstawaniu odpadów, tworzenia zachęt do innowacji oraz przekształcania całych sektorów przemysłu i ich łańcuchów wartości, produktów, procesów produkcyjnych i modeli biznesowych, a tym samym wspierania dematerializacji i detoksykacji gospodarki Unii i ograniczania zależności Europy od surowców pierwotnych, przy jednoczesnym zachęcaniu do innowacji, w tym tworzenia rynków dla bezemisyjnych, niskoemisyjnych i odnawialnych rozwiązań zastępujących produkty i materiały oparte na paliwach kopalnych, oraz rozwijaniu nowych technologii i rozwiązań dotyczących ekoprojektu, aby zapobiegać wpływowi na środowisko; podkreśla silną synergię między działaniami w dziedzinie klimatu a gospodarką o obiegu zamkniętym, w szczególności w energochłonnych i zasobochłonnych gałęziach przemysłu oraz w przemyśle renowacyjnym, a także podkreśla, że sektory podążają różnymi ścieżkami obniżania emisyjności i startują z różnych punktów wyjścia; podkreśla potencjał biogospodarki o obiegu zamkniętym i przemysłu związanego z leśnictwem w promowaniu konkurencyjnego i zrównoważonego przemysłu;

59. przypomina, że europejska polityka klimatyczna i energetyczna wymagać będzie dużych ilości metali i minerałów potrzebnych dla strategicznych technologii; wyraża zaniepokojenie tym, że Europa jest bardzo zależna od innych części świata w zakresie zaopatrzenia w wiele z tych metali i minerałów i stopniowo traci swój światowy udział nawet w przypadku materiałów, do produkcji których ma zdolności przemysłowe; podkreśla, że autonomii Europy w sektorach strategicznych nie można osiągnąć bez konkurencyjnego i zrównoważonego ekosystemu UE dla podstawowych, cennych i kluczowych materiałów ze źródeł pierwotnych i wtórnych; podkreśla w związku z tym znaczenie planu działania na rzecz gospodarki o obiegu zamkniętym, lecz zaznacza, że Europa musi zwiększyć swój potencjał na wszystkich etapach łańcucha wartości surowców, a mianowicie wydobywania, recyklingu, wytopiania, rafinacji i przetwarzania; wyraża opinię, że zakres planu działania i sojuszu na rzecz surowców krytycznych nie powinien ograniczać się do surowców krytycznych i że powinien mieć na celu rozwój zintegrowanego ekosystemu dla szeregu materiałów, metali i minerałów niezbędnych do transformacji przemysłu;

60. wzywa Komisję do opracowania europejskiej strategii wywozu i przywozu dotyczącej technologii odnawialnych oraz zasobooszczędnych i energooszczędnych;

61. podkreśla potencjał łączenia sektorów i wzajemnych połączeń sektorów energochłonnych, takich jak budownictwo i transport, i w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji w sprawie integracji systemów energetycznych;

62. apeluje o znaczne środki finansowe na renowację energetyczną budynków w celu wsparcia planowanej inicjatywy „Fala renowacji” za pośrednictwem niezbędnych środków finansowych z planu odbudowy; podkreśla, że w związku z nadchodzącym wnioskiem w sprawie fali renowacji i zobowiązaniem państw członkowskich do opracowania długoterminowych strategii w celu osiągnięcia wysoce energooszczędnych i bezemisyjnych zasobów budowlanych priorytet powinna stanowić zasada „efektywność energetyczna przede wszystkim”, która powinna w efekcie przyspieszyć gruntowne renowacje i wymianę niewydajnych systemów ogrzewania i chłodzenia wykorzystujących paliwa kopalne; podkreśla, że zintegrowane programy gruntownej renowacji obejmujące całe gminy lub okręgi można wdrożyć po niższych kosztach i szybciej z korzyścią dla konsumentów i obniżając koszty energii;

63. zwraca uwagę na fakt, że ogrzewanie i chłodzenie przemysłowe pozostaje jednym z najistotniejszych sposobów wykorzystania energii w sektorze przemysłu; podkreśla zatem, że aby przyspieszyć działania na rzecz ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w przemyśle, należy w pełni wykorzystać potencjał ogrzewania i chłodzenia przemysłowego w zakresie efektywności energetycznej, zwiększając wykorzystanie odnawialnych źródeł energii w oparciu o elektryfikację i pomp ciepła, lepiej wykorzystując klastry przemysłowe i symbiozy, które oferują znaczne możliwości ograniczenia emisji w wielu sektorach;

64. podkreśla potencjał ekologicznej mobilności w zakresie tworzenia nowych miejsc pracy, pobudzania przemysłu europejskiego i wspierania inwestycji mających na celu rozwój zrównoważonej infrastruktury transportowej, co umożliwiłoby osiągnięcie efektu mnożnikowego przez składanie zamówień skierowanych do szerokiej grupy podmiotów – wykonawców, podwykonawców, dostawców i ich podwykonawców – oraz ograniczenie emisji z sektora transportu; podkreśla potrzebę szybszego wdrażania europejskiego sojuszu na rzecz baterii w celu wykorzystania potencjału jego strategicznego łańcucha wartości, zwiększenia szans na innowacyjne, produkowane lokalnie baterie oraz recykling metalu w Europie, stworzenia unijnej wartości dodanej, przyczynienia się do konkurencyjności europejskiego przemysłu motoryzacyjnego i ułatwienia przejścia na zdekarbonizowany system energii elektrycznej; wzywa do zwiększenia inwestycji w koleje dużych prędkości i renowację międzymiastowych sieci kolejowych oraz w bezemisyjny i niskoemisyjny transport publiczny; podkreśla potrzebę propagowania ekologicznej mobilności przez inwestycje w lepszą infrastrukturę, na przykład większą liczbę stacji ładowania; uważa, że większe zagęszczenie stacji ładowania pozwoli na znaczny i szybszy

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

rozwój rynku pojazdów elektrycznych, co będzie miało pozytywny wpływ na nasz ślad środowiskowy i węglowy; wzywa zatem Komisję do przedstawienia szeroko zakrojonej strategii na rzecz wprowadzenia infrastruktury szybkiego ładowania pojazdów elektrycznych, aby zapewnić ich przyjęcie na rynku przez konsumentów, którzy zyskają pewność co do potencjału technologii i dostęp do gęstej sieci kompatybilnej infrastruktury ładowania, a także do wsparcia produkcji samochodów w Europie;

65. uważa, że pomyślna transformacja energetyczna w Europie będzie wymagać znacznej ilości przystępnej cenowo energii bezemisyjnej/ niskoemisyjnej i odnawialnej, również pochodzącej z państw trzecich i wykorzystującej infrastrukturę wspierającą; apeluje o strategiczne inicjatywy wewnątrz UE oraz o to, by polityka energetyczna stała się głównym elementem unijnej polityki zagranicznej i sąsiedztwa, w tym o wsparcie finansowe dla opartych na odnawialnych źródłach energii sojuszy na rzecz energii wodorowej i ekologicznej; jest zdania, że takie sojusze powinny również stanowić element umów handlowych; podkreśla znaczenie silnych sojuszy mających na celu rozwiązanie problemu niedoboru zasobów i surowców oraz pozyskiwania ich w sposób zrównoważony;

66. przypomina opracowany w 2019 r. unijny plan generalny dotyczący konkurencyjnej transformacji sektorów energochłonnych, który zarządza transformacją przy jednoczesnym utrzymaniu konkurencyjności przemysłu europejskiego, a także wzywa Komisję do wdrożenia swojego zalecenia, aby pomóc w zastąpieniu przywozu z państw trzecich, które nie spełniają w wystarczającym stopniu norm środowiskowych, i zachęcić globalnych partnerów handlowych UE do przyjęcia bardziej ambitnych celów klimatycznych;

67. postuluje przegląd unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS) zgodnie z celami klimatycznymi i mechanizmem dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ (CBAM), aby przyczynić się do inteligentnej repatriacji produkcji i skrócenia łańcuchów wartości; podkreśla potencjalnie ważną rolę CBAM w zapobieganiu ucieczce emisji;

68. zwraca uwagę, że ponad połowa światowego PKB zależy od przyrody i jej usług, a kilka sektorów jest w dużym stopniu od niej uzależnionych; zauważa, że ponad 90 % utraty różnorodności biologicznej i deficytu wody wynika z wydobywania i przetwarzania zasobów; podkreśla, że europejska polityka przemysłowa powinna być zgodna z celami strategii na rzecz bioróżnorodności 2030;

69. podkreśla, że w oparciu o podejście „Jedno zdrowie” zachowanie ekosystemów naturalnych ma podstawowe znaczenie dla zaspokojenia najpilniejszych potrzeb ludzkości, takich jak woda pitna, czyste powietrze i żyzne gleby; wzywa do szybkiego opracowania solidnych wskaźników służących ocenie wpływu na różnorodność biologiczną i zapewnieniu stopniowej redukcji zanieczyszczenia, co określono w unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności;

70. zwraca uwagę, że przemysł nadal w dużym stopniu przyczynia się do zanieczyszczenia środowiska, uwalniając zanieczyszczenia do powietrza, wody i gleby; podkreśla rolę dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych, na podstawie której zobowiązuje się duże instalacje do minimalizowania ilości uwalnianych zanieczyszczeń; oczekuje na nadchodzący plan działania na rzecz eliminacji zanieczyszczeń wody, powietrza i gleby oraz przegląd dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych, który powinien doprowadzić do znacznego ograniczenia zanieczyszczenia przemysłowego;

71. podkreśla znaczenie regionalnego wymiaru polityki przemysłowej z uwagi na uporczywe różnice gospodarcze między regionami, które mogą się pogłębić wskutek kryzysu związanego z COVID-19; podkreśla, że aby zapobiec podupadaniu regionów i złagodzić jego skutki, w ramach regionalnych planów rozwoju należy poczynić postępy w zakresie strategii zrównoważonej transformacji oraz połączyć programy rewitalizacji gospodarczej z programami na rzecz aktywizacji rynku pracy; wzywa Komisję do ścisłej współpracy z państwami członkowskimi w celu opracowywania średnio- i długoterminowych prognoz dotyczących umiejętności poszukiwanych na rynku pracy;

72. w związku z tym podkreśla znaczenie europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych we wspieraniu tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy o godziwych płacach, konkurencyjności przedsiębiorstw, zrównoważonego rozwoju gospodarczego oraz modernizacji i ulepszenia systemów kształcenia i szkolenia oraz opieki zdrowotnej;

73. podkreśla potrzebę wspierania uczciwej, sprzyjającej włączeniu społecznemu i sprawiedliwej transformacji oraz rozwiązywania problemu nierówności społecznych i gospodarczych wykraczających poza przekwalifikowanie i tworzenie nowych miejsc pracy w nowych sektorach gospodarki, aby zagwarantować, że nikt nie zostanie pominięty i że żaden pracownik nie zostanie wykluczony z rynku pracy; uważa, że dobrze zaprojektowany mechanizm sprawiedliwej transformacji, w tym fundusz sprawiedliwej transformacji, będzie ważnym narzędziem ułatwiającym dwojaką transformację i osiągnięcie ambitnych celów w zakresie neutralności klimatycznej; nalega, że aby zapewnić większą inkluzywność transformacji i poradzić sobie z jej skutkami społecznymi, na etapie kształtowania i wdrażania planów sprawiedliwej transformacji należy uwzględnić wszystkie lokalne zainteresowane strony, w tym społeczeństwo

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

obywatelskie i przedstawiciele społeczności; podkreśla, że inwestycje w zrównoważoną technologię odgrywają w tym względzie kluczową rolę, wspierając długoterminowy rozwój gospodarczy gospodarek regionalnych; podkreśla, że solidne finansowanie mechanizmu sprawiedliwej transformacji, w tym za pomocą znacznych dodatkowych środków budżetowych, byłoby kluczowym elementem udanej realizacji Europejskiego Zielonego Ładu;

74. uważa, że aby pobudzić regionalne ekosystemy, należy zacieśnić współpracę międzyregionalną ukierunkowaną na zrównoważoną i cyfrową transformację, tak jak w przypadku strategii inteligentnej specjalizacji; w związku z tym wzywa Komisję do wsparcia opracowywania narzędzi, które mogą zapewnić regionom przejrzyste plany działania, oparte na dopasowanym podejściu, aby zagwarantować czołową pozycję w przemyśle;

75. uważa, że transformacja przemysłowa wymaga znacznej intensyfikacji wysiłków w obszarze badań i rozwoju oraz uwzględnienia nowej wiedzy i innowacji na istniejących rynkach, a także wykorzystania ich w tworzeniu nowych rynków; podkreśla, że innowacje są jednym z motorów czołowych ekosystemów przemysłowych, co powinno znaleźć odzwierciedlenie w zwiększonym wsparciu na rzecz zdolności w zakresie innowacji i przedsiębiorczości na każdym etapie cyklu innowacji; podkreśla konieczność zwiększenia wydatków na badania naukowe, zwłaszcza wysokiej jakości badania publiczne, a także rozwój i innowacje, które stanowią kluczowy element realizacji dwojakiej transformacji, poprawienia strategicznej autonomii Unii i zwiększenia długoterminowej konkurencyjności; w związku z tym wzywa państwa członkowskie, aby podtrzymały swoje zobowiązanie do inwestowania 3 % PKB w badania i rozwój, aby utrzymać czołową rolę Unii wśród światowych konkurentów; ubolewa nad obecnym brakiem zdolności innowacji MSP wynikającym z niedoboru niezbędnego kapitału wysokiego ryzyka, z kosztów i złożoności procedur administracyjnych, a także z braku odpowiednich umiejętności i dostępu do informacji;

76. podkreśla potrzebę zwiększenia budżetu na programy wspierające transformację przemysłową Unii i w związku z tym przypomina o stanowisku Parlamentu, który opowiada się za zwiększeniem budżetu programu „Horyzont Europa” do 120 mld EUR i zapewnieniem jego spójności z celami Unii w zakresie neutralności klimatycznej, a także wspieraniem InvestEU i programu „Cyfrowa Europa” przez odpowiednie instrumenty finansowania rozwoju rynkowych przełomowych technologii i innowacji oraz wspieraniem synergii między regionalnymi, krajowymi, europejskimi i prywatnymi źródłami finansowania; apeluje o skuteczne wspieranie Europejskiej Rady ds. Innowacji i Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii (EIT) oraz do wzmocnienia ich misji; nalega, aby znaczna część środków finansowych dostępnych dla MSP w programie „Horyzont Europa” była wdrażana za pośrednictwem Europejskiej Rady ds. Innowacji i części programu opartych na współpracy z myślą o zaproponowaniu nowych rozwiązań i wspieraniu innowacji, zarówno stopniowych, jak i radykalnych; popiera ustanowienie europejskich partnerstw w ramach programu „Horyzont Europa”, aby pobudzić inwestycje sektora prywatnego w celu promowania transferu wiedzy, technologii i innowacji z ośrodków badawczych i uniwersytetów do procesu przemysłowego, z wykorzystaniem programu ekosystemów przemysłowych oraz z myślą o wspieraniu odbudowy oraz transformacji ekologicznej i cyfrowej; wzywa ponadto Komisję do zadbania o przejrzystość i inkluzywność tych partnerstw przez cały okres ich wdrażania, w szczególności w odniesieniu do strategicznego programu badań i rocznych programów prac; podkreśla, że partnerstwa te powinny również wykluczać wszelkie konflikty interesów, a jednocześnie gwarantować rzeczywistą wartość dodaną dla społeczeństwa;

77. w związku z tym uważa także, że lepiej przygotowane i bardziej odporne społeczeństwo ma kluczowe znaczenie dla radzenia sobie z destabilizującymi wydarzeniami w skali europejskiej lub światowej i zapewnienia wyczerpujących reakcji politycznych oraz że w tym względzie niezbędne są skoordynowane inwestycje w badania i rozwój; w tym celu wzywa Komisję, aby wsparła tworzenie specjalnego instrumentu na rzecz gotowości na wypadek pandemii i odporności społecznej, ponieważ środek ten umożliwiłby lepszą koordynację na szczeblu UE, określiłby obszary priorytetowe i rozpocząłby działania, które wymagają wysokiej jakości badań medycznych i skoordynowanych inwestycji w badania naukowe i innowacje;

78. przypomina o znaczeniu przemysłu farmaceutycznego opartego na badaniach, który ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia wysokiej jakości produkcji i dostaw leków po przystępnych cenach w celu dotarcia do wszystkich potrzebujących pacjentów, wzmocnienia innowacyjności, odporności, dostępności i zdolności reagowania Unii oraz umożliwienia sprostania przyszłym wyzwaniom; ponownie podkreśla, że należy wprowadzić plan ograniczania ryzyka niedoboru leków w celu zarządzania wszelkimi słabościami i zagrożeniami dla łańcucha dostaw leków kluczowych, zapewnienia przyszłych innowacji, które uwzględnią niezaspokojone potrzeby, oraz wspierania odporności, zdolności reagowania i gotowości systemów opieki zdrowotnej do radzenia sobie z przyszłymi wyzwaniami, w tym pandemiemi;

79. podkreśla rolę kluczowych technologii prorozwojowych w budowaniu zdolności pod względem innowacji i technologii w całej UE; wzywa Komisję, aby dostosowała program „Horyzont Europa” i strategię przemysłową do rozwoju, zwiększania skali i komercjalizacji przełomowych technologii i innowacji w Unii, tak aby wypełnić lukę między innowacjami a wprowadzaniem na rynek przez zapewnienie finansowania ryzyka na rzecz technologii znajdujących się na wczesnym etapie rozwoju i projektów demonstracyjnych oraz rozwijanie łańcuchów wartości na wczesnych etapach w celu

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

wspierania w pierwszej kolejności dostępnych w skali komercyjnej, wykorzystywanych na rynku, bezemisyjnych, niskoemisyjnych, odnawialnych, energooszczędnych i zasobooszczędnych technologii, produktów, procesów, usług i modeli biznesowych o obiegu zamkniętym, a także wspieranie rozwoju infrastruktury badawczej, również z myślą o zmniejszaniu istniejących nierówności między państwami członkowskimi; zachęca Komisję i państwa członkowskie do ustanowienia punktów kompleksowej obsługi zapewniających sprawną wymianę informacji na temat możliwości finansowania przemysłowych projektów demonstracyjnych na rzecz przełomowych technologii;

80. wzywa Komisję do przeanalizowania środków przeciwdziałania potencjalnej utracie wiedzy i innowacji w czasie obecnego kryzysu, w tym za pośrednictwem instrumentów, które wspierają przedsiębiorstwa w tymczasowej wymianie pracownikó w wiedzy z publicznymi organizacjami badawczymi i uniwersytetami, aby umożliwić prowadzenie badań publiczno-prywatnych dotyczących priorytetów publicznych, a także utrzymać możliwości zatrudnienia i innowacji w czasach kryzysu;

81. wzywa Komisję do opracowania wraz z państwami członkowskimi możliwych zachęt podatkowych, aby stymulować inwestycje w badania i rozwój, które zdecydowanie się zmniejszyły ze względu na kryzys związany z COVID-19;

82. wzywa Komisję do dalszego wspierania zdolności europejskich przedsiębiorstw do wprowadzania innowacji w oparciu o kompleksowy system własności intelektualnej, zwiększając elastyczność w zakresie udzielania licencji, tak aby utrzymać skuteczną ochronę inwestycji w badania i rozwój, zapewnić godziwe dochody, a jednocześnie nadal rozwijać standardy otwarte w zakresie technologii wspierające konkurencję i wybór, a także udział przemysłu UE w rozwoju kluczowych technologii;

83. dostrzega, że silne i zrównoważone ramy praw własności intelektualnej stanowią kluczowy czynnik podtrzymujący europejską konkurencyjność z myślą o zwalczaniu szpiegostwa i fałszerstwa przemysłowego; w związku z tym wzywa Komisję do zachowania i wzmocnienia tych ram; zwraca uwagę na potrzebę dotrzymania kroku USA i Chinom pod względem zachęt dotyczących własności intelektualnej w obszarze nauk biologicznych, tak aby Europa pozostała atrakcyjnym miejscem dla inwestycji w badania i rozwoju przemysłowego; wzywa Komisję do utrzymania i rozwoju światowej klasy europejskiego systemu własności intelektualnej dzięki promowaniu silnej ochrony własności intelektualnej, zachętom i mechanizmom nagród w obszarze badań i rozwoju z myślą o przyciągnięciu inwestycji w rozwój przyszłych innowacji z korzyścią dla społeczeństwa; z zadowoleniem przyjmuje ogłoszenie planu działania w zakresie własności intelektualnej, który mógłby ułatwić europejski wkład w opracowywanie norm; wspiera zrównoważoną produkcję i zatrudnienie oraz poprawę atrakcyjności i reputacji wysokiej jakości unijnej produkcji na całym świecie; zwraca się do Komisji, aby zachęcała do transferu kluczowych technologii środowiskowych i klimatycznych do krajów rozwijających się przez udzielanie otwartych licencji na takie technologie;

84. wzywa Komisję, aby jak najszybciej wdrożyła patent europejski o jednolitym skutku, jak przewidziano w porozumieniu w sprawie jednolitej jurysdykcji patentowej z 19 lutego 2013 r.;

85. podkreśla znaczenie kompleksowego i skutecznego ogólnego zarządzania transformacją przemysłową, które zapewni spójność z odpowiednimi przepisami i strategiami UE, zwłaszcza z celami Europejskiego Zielonego Ładu, co ma kluczowe znaczenie dla jej powodzenia; wyraża zadowolenie z powodu zidentyfikowania przez Komisję 14 ekosystemów i integracyjnego podejścia skupiającego wszystkie podmioty działające w łańcuchu wartości z myślą o wsparciu czołowej pozycji Europy w sektorach strategicznych i w zakresie konkurencyjności na arenie światowej; podkreśla potrzebę zapewnienia rozwoju MŚP w ramach każdego ekosystemu; wskazuje na potrzebę zapewnienia przejrzystości w zidentyfikowanych ekosystemach przemysłowych, zwłaszcza w odniesieniu do kryteriów, które należy spełnić, aby stać się częścią ekosystemu, dokładnego podziału według rodzaju podmiotów w każdym zidentyfikowanym ekosystemie oraz informacji na temat wyników i omawianych tematów, a także przypomina o roli forum przemysłowego i sojuszy w odniesieniu do tych ekosystemów; podkreśla, że społeczeństwo obywatelskie, organizacje konsumenckie i związki zawodowe powinny odpowiednio brać udział w określaniu zarówno nadrzędnych, jak i sektorowych strategii i priorytetów przemysłowych; zauważa, że ekosystemy powinny obejmować wszystkie powiązania z łańcuchami wartości, w tym MŚP, i podkreśla, że MŚP stanowią integralny element tworzenia sojuszy przemysłowych i ich łańcuchów produkcyjnych; zwraca uwagę, że potrzebne są odpowiednie instrumenty finansowe dla sojuszy;

86. jest zdania, że ekosystemy będą głównymi komponentami kolejnej rewolucji przemysłowej dzięki wykorzystywaniu zaawansowanej i inteligentnej produkcji oraz dostarczaniu czystej, zrównoważonej i bezpiecznej energii po przystępnej cenie, a także koniecznej infrastruktury energetycznej oraz transformacyjnych metod produkcji i świadczenia usług; domaga się analizy ekosystemów, aby ocenić potrzeby każdego sektora w perspektywie jego transformacji i zapewnić pomoc w tworzeniu planu transformacji; uważa ponadto, że wspieranie współpracy między przemysłem, środowiskami naukowymi, MŚP, przedsiębiorstwami typu start-up i scale-up, związkami zawodowymi, społeczeństwem obywatelskim, organizacjami użytkowników końcowych i wszystkimi pozostałymi zainteresowanymi stronami będzie mieć kluczowe

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

znaczenie dla uporania się z niedoskonałościami rynku oraz dla uzupełnienia luki między pomysłem a jego realizacją, przy jednoczesnym zapewnieniu ochrony pracownikom, w tym w obszarach nieobjętych jeszcze interesami przemysłowymi, ale o wysokiej społecznej wartości dodanej; domaga się zarządzania tymi ekosystemami w sposób angażujący wszystkie odpowiednie zainteresowane strony z sektorów przemysłowych, które są kluczowe dla osiągnięcia transformacji energetycznej i cyfrowej; jest zdania, że ekosystemy powinny uczestniczyć w określaniu rozwiązań i środków, które należy przyjąć, aby wdrożyć europejską strategię przemysłową i wspierać solidne europejskie łańcuchy wartości mające kluczowe znaczenie dla dwójakiej transformacji – ekologicznej i cyfrowej;

87. podkreśla, że inwestycje w kluczowe łańcuchy wartości zasadniczo przyczynią się do zachowania naszej przyszłej strategicznej autonomii; uważa, że należy priorytetowo traktować inwestycje w sektory przemysłowe, które mają kluczowe znaczenie dla naszej strategicznej autonomii, takie jak bezpieczeństwo, obronność, technologie związane z klimatem, suwerenność żywnościowa i zdrowie; przypomina w szczególności o znaczeniu przemysłu farmaceutycznego dla zapewnienia przyszłych innowacji, które uwzględnią niezaspokojone potrzeby, oraz dla wspierania odporności, zdolności reagowania i gotowości systemów opieki zdrowotnej do radzenia sobie z przyszłymi wyzwaniami, w tym pandemiami;

88. podkreśla znaczenie sektora energii odnawialnej jako sektora strategicznego w celu wzmocnienia przewagi konkurencyjnej UE, osiągnięcia długoterminowej odporności i zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego przy jednoczesnym zwiększeniu siły przemysłowej; ponadto podkreśla wkład sektora odnawialnych źródeł energii w tworzenie nowych lokalnych miejsc pracy i możliwości biznesowych, w szczególności dla MŚP, oraz w pobudzanie produkcji sprzętu, a także w obniżanie kosztów energii i poprawę konkurencyjności kosztowej;

89. podkreśla, że sektorem, który bardzo odczuł skutki kryzysu związanego z COVID-19, jest sektor motoryzacyjny, w którym przedsiębiorstwa i pracownicy musieli w krótkim czasie dostosować się do zmian podaży oraz do nowych wymogów w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy, i w którym jednocześnie trwała transformacja rozpoczęta jeszcze przed wybuchem pandemii; jest zdania, że przejście na inteligentną i czystsza mobilność ma zasadnicze znaczenie podczas naszej ewolucji w kierunku gospodarki neutralnej dla klimatu, cyfrowej i bardziej odpornej oraz że należy to również uznać za szansę na rozwój ekologicznego wzrostu i tworzenie czystych miejsc pracy w oparciu o globalną przewagę konkurencyjną europejskiego przemysłu w zakresie technologii motoryzacyjnych; wzywa Komisję do wyznaczenia priorytetów w dziedzinie badań naukowych i innowacji, transformacji cyfrowej i wsparcia dla przedsiębiorstw typu start-up, mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw, w tym w sektorze motoryzacyjnym;

90. podkreśla, że kryzys związany z COVID-19 w dużym stopniu dotknął również sektor turystyki, i wzywa Komisję do określenia priorytetów związanych z wspieraniem i promowaniem odbudowy tego sektora, biorąc pod uwagę jego wkład w PKB UE i konkurencyjność Unii; zachęca Komisję do promowania współpracy między państwami członkowskimi i regionami w celu umożliwienia nowych inwestycji i dalszych innowacji, tak aby stworzyć zrównoważony, innowacyjny i odporny europejski ekosystem turystyki, który będzie chronić prawa pracowników i konsumentów;

91. podkreśla potencjał sektora kultury i sektora kreatywnego w napędzaniu innowacji, pełnieniu roli katalizatora zmian w innych sektorach i stymulowaniu wynalazczości i postępu; zauważa, że innowacyjne sektory gospodarki muszą być coraz bardziej kreatywne, aby utrzymać swoją przewagę konkurencyjną; zauważa ponadto, że wraz z pojawianiem się coraz bardziej złożonych, kreatywnych i powiązanych ze sobą modeli biznesowych sektor kultury i sektor kreatywny w coraz większym stopniu stają się decydującym elementem niemal każdego produktu i usługi; uważa w związku z tym, że Europa powinna wykorzystywać swoje bogactwo twórcze i kulturowe, a także wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby poświęciły wystarczającą uwagę sektorowi kultury i sektorowi kreatywnemu przy opracowywaniu kompleksowych, spójnych i długoterminowych ram polityki przemysłowej, z uwzględnieniem dostępu do środków finansowych i programów finansowania;

92. podkreśla znaczenie unijnej polityki kosmicznej, zwłaszcza w odniesieniu do zwiększania zdolności europejskiego przemysłu kosmicznego oraz wykorzystania potencjału synergii z innymi kluczowymi sektorami i strategiami politycznymi, w szczególności celem opracowania nowoczesnych technologii i wsparcia transformacji przemysłowej;

93. zwraca uwagę na wkład przemysłu chemicznego w wiele strategicznych łańcuchów wartości oraz w tworzenie neutralnych pod względem emisji dwutlenku węgla, zasobooszczędnych technologii i rozwiązań o obiegu zamkniętym; apeluje o zrównoważoną politykę w zakresie chemikaliów, zgodną ze strategią przemysłową;

94. wzywa Europejską Agencję Środowiska do sporządzenia wraz z Europejską Agencją Chemikaliów sprawozdania na temat chemikaliów w środowisku w Europie; uważa, że w sprawozdaniu należy ocenić systemowy charakter niebezpiecznych chemikaliów w europejskich systemach produkcji i konsumpcji, stosowanie takich chemikaliów w produktach, ich występowanie w środowisku europejskim oraz szkody wyrządzone zdrowiu ludzkiemu i ekosystemom;

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

95. podkreśla centralną rolę dobrze funkcjonującego i konkurencyjnego sektora produktów farmaceutycznych i wyrobów medycznych w zapewnianiu pacjentom stabilnego dostępu do leków i zagwarantowaniu pacjentom w UE wysokiego poziomu opieki zdrowotnej; uważa, że Komisja powinna ułatwić dialog z państwami członkowskimi i wszystkimi zainteresowanymi stronami, tworząc forum farmaceutyczne pod nadzorem Europejskiej Agencji Leków (EMA), aby umożliwić wszechstronną dyskusję na temat m.in. stabilności farmakologii i wprowadzania nowych technologii do systemów opieki zdrowotnej; podkreśla, że forum to powinno uwzględniać różne krajowe podejścia do ustalania cen i refundacji, a także inwestycji w opiekę zdrowotną i jej organizacji;

96. uważa, że zamówienia publiczne to zasadniczy czynnik stymulujący transformację przemysłową; wzywa Komisję do przeanalizowania, jak w pełni wykorzystać wpływ wydatków i inwestycji publicznych, aby osiągnąć cele polityki, w tym przez wzmocnienie zrównoważoności i uznanie zamówień publicznych za kluczowy element unijnego planu naprawy gospodarczej, dzięki nadaniu priorytetowego znaczenia ekoinnowacyjnym, opłacalnym i zrównoważonym towarom i usługom oraz wspieraniu popytu na nie, a także dzięki umożliwieniu przenoszenia produkcji w kluczowych sektorach strategicznych, takich jak produkty związane ze zdrowiem, rolnictwo i technologia energii odnawialnej, oraz promowaniu krótszych i bardziej zrównoważonych łańcuchów wartości; wzywa Komisję i organy publiczne do przeanalizowania warunków wprowadzenia obowiązku zrównoważonego charakteru zamówień publicznych w oparciu o kryteria środowiskowe, społeczne i etyczne, w tym ślad węglowy, zawartość materiałów z recyklingu i warunki pracy w całym cyklu życia, a także do zwiększenia świadomości i lepszego wykorzystania istniejących systemów promowania usług ekologicznych; podkreśla, że MŚP powinny mieć równe szanse na udział w zamówieniach publicznych; wzywa instytucje zamawiające do systematycznego stosowania podejścia opartego na najlepszej relacji jakości do ceny w całym cyklu życia produktów i usług; zachęca je do korzystania z przepisu (art. 85 dyrektywy sektorowej) umożliwiającego im odrzucenie ofert, w których odsetek produktów pochodzących z państw trzecich przekracza 50 % całkowitej wartości produktów będących przedmiotem przetargu;

97. uznaje wkład normalizacji w rynek wewnętrzny i w zwiększenie dobrobytu gospodarczego, społecznego i środowiskowego, w tym zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów i pracowników; podkreśla potrzebę opracowania, oceny i stosowania zharmonizowanych norm w celu wsparcia gałęzi przemysłu wytwarzających produkty w sposób wydajny, bezpieczny, oparty o zamknięty cyklu życia, zrównoważony, powtarzalny i zapewniający wysoką jakość;

98. apeluje do Komisji, aby przyjęła silny system kluczowych wskaźników skuteczności działania do celów analizy ex ante oddziaływania przepisów i instrumentów Unii oraz potencjalnych potrzebnych inwestycji, a także do monitorowania postępów i wyników z uwzględnieniem wymiaru MŚP; podkreśla, że system kluczowych wskaźników skuteczności działania powinien opierać się na szczegółowych, mierzalnych, osiągalnych i odpowiednich celach objętych harmonogramem;

99. apeluje do Komisji, aby wzmocniła swoje praktyki w zakresie oceny skutków i zagwarantowała, że przed przedstawieniem nowych wniosków dotyczących przepisów lub przyjęciem nowych środków przeprowadzi szczegółową ocenę potencjalnych kosztów przestrzegania przepisów, wpływu na zatrudnienie oraz obciążeń i korzyści, jakie mogą wynikać dla obywateli UE, europejskich sektorów i przedsiębiorstw, w tym MŚP; uważa, że ocena przepisów i środków UE powinna w większym stopniu skupiać się na wdrażaniu w państwach członkowskich oraz badać skutki wdrożenia przepisów UE i ich interpretacji w sposób tworzący zbędne i nieoczekiwane przeszkody regulacyjne dla MŚP i większych przedsiębiorstw; zwraca się do Komisji, aby wsparła spójność regulacyjną i uznała wprowadzanie inteligentnych regulacji, co ograniczy obciążenia biurokratycznych bez podważania skuteczności przepisów ani obniżania norm społecznych i środowiskowych, zwłaszcza gdy przemysł tradycyjny musi dostosowywać się ze względu na decyzje regulacyjne; uważa, że środki na rzecz transformacji cyfrowej i obniżenia emisyjności należy opracować tak, aby stworzyć możliwości dla przedsiębiorstw, w tym MŚP, oraz zminimalizować obciążenia w przypadku dotkniętych sektorów;

100. oczekuje, że strategia przemysłowa nie przysporzy przedsiębiorstwom, zwłaszcza MŚP, zbędnych obciążeń regulacyjnych oraz będzie stosować zasadę „jedno więcej – jedno mniej”, służącą określeniu – za każdym razem, gdy nowe przepisy wprowadzają koszty przestrzegania – istniejących przepisów, które należy uchylić lub zmienić, zapewniając tym samym, że koszty przestrzegania przepisów w danym sektorze nie wzrosną, bez uszczerbku dla prerogatyw współprawodawcy; uważa, że taki wniosek musi opierać się na dowodach, być przedmiotem szeroko zakrojonych konsultacji, zapewniać skuteczność przepisów oraz norm społecznych i środowiskowych oraz wskazywać wyraźne korzyści płynące z europejskich działań; jest zdania, że UE musi wzmocnić swoje zasady „działać na dużą skalę w sprawach ważnych, a na mniejszą skalę w sprawach mniej istotnych”, aby lepiej zapewniać proporcjonalność;

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

101. podkreśla, że administracja publiczna powinna odgrywać kluczową rolę w zapewnianiu otoczenia gospodarczego przyjaznego dla biznesu i zmniejszaniu obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorstw przy jednoczesnym zagwarantowaniu pełnego stosowania unijnych norm etycznych, społecznych, środowiskowych i w zakresie przejrzystości oraz przepisów dotyczących bezpieczeństwa pracowników; uważa, że w sektorze publicznym i wśród jego pracowników należy promować narzędzia administracji elektronicznej, politykę innowacji cyfrowych i podwyższanie umiejętności cyfrowych; apeluje do Komisji, aby zapewniła wymianę najlepszych praktyk krajowych i regionalnych w tym obszarze, ze szczególnym odniesieniem do publicznego zarządzania konkurencyjnością gospodarczą;

102. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
